СЕРЕДА, 1 БЕРЕЗНЯ 2006 РОКУ. № 39 (3789)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ПРИЇХАЛИ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

■ ПЕРСПЕКТИВА

Напередодні посівної найбільший попит на ринку сільгосптехніки мають запчастини

Коли знайомишся зі свіжими даними із забезпеченості аграрників тракторами або сівалками, здається, що слово «весна» для керівників більшості сільгосппідприємств виступає синонімом до таких слів, як «шок» або «паніка». Бо створюється таке враження, що в деяких агроформуваннях або зовсім не сіятимуть, або замість техніки для проведення польових робіт на лінійку готовності вишикують перед полем дядьків у фуфайках та чоботях і... гайда розкидати насіння, як заклали його у грунт колись, у позаминулому сторіччі. Оновлення машинно-тракторного парку проходить зі швидкістю равлика. Водночас, прозвучало на Міжнародній конференції «Банківський сектор та ринок лізингу: взаємодія та державне регулювання», основними видами сільськогосподарських машин аграрні підприємства забезпечені у середньому лише на 50—60 відсотків, тоді як 80—90 відсотків їх уже відпрацювали свій амортизаційний термін.

(Закінчення на 8-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Глава парламенту — в південній Пальмірі

Сьогодні Голова Верховної Ради України Володимир Литвин планує відвідати з робочою поїздкою Одеську область. Передбачається, що глава парламенту візьме участь у спільному засіданні президії обласної ради та координаційної ради з питань місцевого самоврядування. Крім того, Володимир Литвин відповість на запитання місцевих журналістів і виступить у прямому телеефірі на ТРК «РІАК».

Майже бермудський трикутник

Головна мета візиту Президента Польщі Леха Качинського в Україну — підтвердити особливий статус українсько-польських відносин і вибудувати нові політичні альянси між українською владою та новим керівництвом Польщі. Про це заявив державний підсекретар Канцелярії Президента Польщі Анджей Кравчик. Сам польський лідер учора в аеропорту «Бориспіль» одразу взявся до реалізації цієї мети. На запитання про перспективи вступу України до НАТО Лех Качинський відповів, що всіляко підтримуватиме євроатлантичну інтеграцію Києва. Він також повідомив, що з українськими політиками обговорюватиме двосторонні відносини, євроінтеграційні процеси, питання енергетичної безпеки, а також проблеми трикутника Польща—Україна—Росія.

(Закінчення на 5-стор.).

Енергетики готуються відбити атаку

Після того, як керівники правління ВАТ «Тернопільобленерго» довідалися про можливе захоплення адміністративних об'єктів представниками російського бізнесмена Костянтина Григоришина, вони звернулися по допомогу до правоохоронних органів. Нині «Тернопільобленерго» охороняють не лише офіційні силовики, а й представники приватних охоронних структур. 51 відсоток акцій ВАТ належить державі, більш як 46 — юридичним, понад 2 — фізичним особам. Як бачимо, енергетичний ринок до кінця не поділено, тож не дивно, що ласий шматок збуджує у певних осіб великий апетит, **повідомляє наш тернопільський кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

(Закінчення на 5-й стор.).

■ НОВИНИ

Візитівки «Франкової кузні»

Голова оргкомітету з відзначення 150-річчя з дня народження Івана Франка в. о. віце-прем'єр-міністра В. Кириленко ознайомився із підготовкою до ювілею. Вона збіглася в часі з виборами. Тож ювілейні заходи, особливо в частині їх фінансування, здійснюють у «пожежному» порядку. Це стосується, зокрема, впорядкування садиби-музею в Нагуєвичах.

Тим часом Львівський національний університет ім. І. Франка уже впродовж року готується до видатної дати. Оргкомітет очолює ректор — Іван Вакарчук. У «Франковій кузні», як зазвичай називають вуз, видано низку досліджень, присвячених Франкові. Тут зініційовано всеукраїнський конкурс учнівських творчих робіт, видано пам'ятні календарі, листівки, триває підготовка до міжнародної наукової конференції. З ініціативи університету знімуть документальний фільм і випустять пам'ятну медаль, **повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

В Одесі зафіксовано пташиний грип

Вірус було виявлено на території міського зоопарку. І з понеділка «Одеський зоологічний парк загальнодержавного значення» оголошено територією, де офіційно зареєстровано пташиний грип. Його жертвами стали голуби, папуги і фазани, що живуть на території зоопарку.

До особливого розпорядження в зоопарку введено карантин. За словами фахівців облСЕС, підстав для паніки у місті з мільйонним населенням немає, тому що виявлений медиками пташиний грип має слабопатогенний характер.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ ФОТОФАКТ

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

В Укрінформі журнал «Политик HALL» і Шведський інститут провели засідання «круглого столу» на тему: «ЗМІ і передвиборні технології».

КОРОТКО

■ На Вінниччині у пенсіонерки правоохоронці вилучили понад 24 кг конопель.

■ У Новій Каховці затримали місцевого жителя, який викрав металеві фрагменти з меморіалу загиблим під час війни.

■ Військова рада Повітряних сил ЗСУ обговорює питання вдосконалення системи прикриття важливих державних об'єктів.

■ На Прикарпатті страйкує колектив сільськогосподарського технікуму.

■ На території двох військових частин ЗСУ затримано трьох осіб за підозрою крадіжки військового майна.

■ За повідомленням ВООЗ, у світі від пташиного грипу загинуло майже 100 осіб.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Перед виборами — відзвітуйте!

Перед виборами наші обранці обіцяють золоті гори, а коли їх обирають, про все забувають. На попередніх виборах обіцяли все для розвитку села. А насправді села дедалі більше руйнуються. Вже не раз обранці обіцяли повернути наші вклади. І де ж вони?..

Пропоную, щоб перед черговими виборами кожен депутат відзвітував за свою попередню програму та обіцянки. Можливо, менше було б брехні...

Петро ФАЛЬЧИК.

Ворокомле Камінь-Каширського району Волинської області.

Народний депутат Валерій КОНОВАЛЮК (фракція «Відродження»): «Нинішні парламентські вибори перетворюються на четвертий тур президентських виборів 2004 року».

ПОЛІТИКА

СЕРЕДА, 1 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 39 (3789)

Київська міська влада виділила Головному управлінню соціального захисту населення 1 млн. грн. для надання цього року одноразової адресної матеріальної допомоги малозахищеним верствам населення, які опинилися в складних життєвих обставинах (УНІАН)

Народний депутат Ігор ШКІРЯ (фракція «Регіони України»): «Вартість життя в Україні до кінця 2006 року зросте на 40—50 відсотків. Основна причина такої ситуації — наслідки «газової війни» (ЛІГАбізнесІнформ)

■ **ВІТАННЯ!**

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України II (XIII) скликання Верховної Ради України, голову ревізійної комісії Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України **ІВАНОВА Василя Олексійовича** з днем народження та бажають довгої і світлої долі, міцного здоров'я, привітного сонця, щасливих днів і плідних справ, тепла й уваги рідних і друзів та здійснення всіх задумів!

■ **ПОДРОБИЦІ**

Громадяни прагнуть справедливості

За інформацією відділу з питань звернень громадян апарату Верховної Ради України, у пропозиціях, заявах і скаргах громадян порушено понад 110 тисяч питань. Значна частина звернень стосується проблем забезпечення законності та охорони правопорядку (31,4 тис. звернень, або 28,5% від їх загальної кількості); соціального захисту та пенсійного забезпечення (22,2 тис., або 20,1%); подій у країні та за кордоном, діяльності Верховної Ради України, Президента України та Кабінету Міністрів України, народних депутатів України, інших органів влади (7,2 тис., або 6,8%); державного будівництва, суверенітету, міжддержавних і міжнаціональних відносин (7,2 тис., або 6,8%); житлового, комунального і шляхового господарства (7,1 тис., або 6,4%); реформування економіки, ринкових відносин, підприємництва, приватизації, політики цін і податків (6,4 тис., або 5,8%).

У 2005 році порівняно з 2004 роком на 7,1% зросла кількість заяв і скарг громадян стосовно проблем забезпечення законності та охорони правопорядку. Вперше за останні роки така проблематика переважає у зверненнях до парламенту, витіснивши на друге місце соціальні питання.

До Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією надійшло 4,7 тис. (майже вдвічі більше, ніж у 2004 році) пропозицій, заяв і скарг громадян. У відділі з питань звернень громадян кількість звернень такого змісту зросла із 27,2% у 2004 році до 35,8% у минулому році. Також відбулося зростання кількості звернень щодо оскарження судових рішень, яких протягом 2005 року надійшло до відділу майже 3,2 тис. (на 293 більше, ніж у 2004 році).

Протягом 2005 року збільшилася кількість звернень, в яких порушувалися питання реформування економіки, ринкових відносин, підприємництва, приватизації, політики цін і податків (у 2005 році надійшло 6,4 тис. пропозицій, заяв і скарг такого змісту проти 3,4 тис. у 2004 році). Це можна пов'язати з розглядом у Верховній Раді питань про приватизацію «Криворіжсталі», Нікопольського заводу феросплавів, інших важливих виробничих об'єктів; щодо внесення змін до законів з питань оподаткування.

У значній частині заяв і скарг громадян йшлося про необхідність контролю на державному рівні за процесами, пов'язаними з діяльністю приватизованих підприємств. Про суттєві недоліки під час приватизації виробничих об'єктів свідчить 1632 звернення громадян до Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації (на 634 більше, ніж у 2004 році).

По допомогу до Верховної Ради України продовжують звертатися представники соціально незахищених верств населення, інваліди, люди похилого віку. Питома вага звернень цих соціальних груп у загальній кількості пропозицій, заяв і скарг громадян становить 38,9%. Упродовж 2005 року до Верховної Ради надійшло 5850 заяв і скарг інвалідів Великої Вітчизняної війни, 5364 — учасників війни та бойових дій, 6555 — інвалідів загального захворювання, 15859 — осіб похилого віку та пенсіонерів, 4454 — ветеранів праці, 2329 — багатодітних сімей та одиноких матерів.

Як зазначають у відділі з питань звернень громадян апарату Верховної Ради України, у 2005 році порівняно з 2004-м кількість звернень соціально незахищених верст населення зменшилася на 12,7 тис., що може свідчити про позитивні зрушення у реалізації пенсійної реформи та впровадження державою різних видів соціальної допомоги.

Звернення, які надходили до Верховної Ради України, розглядалися у парламентських комітетах, депутатських фракціях та групах, структурних підрозділах апарату Верховної Ради України. Так, протягом 2005 року комітетами Верховної Ради України розглянуто 20,7 тис. пропозицій, заяв і скарг громадян; депутатськими фракціями і групами — 19,7 тис. До керівництва Верховної Ради України звернулися 2644 громадянина, в тому числі особисто до Голови Верховної Ради України Володимира Литвина — 2078 громадян. Близько 60 тис. пропозицій, заяв і скарг громадян опрацьовано в апараті Верховної Ради України.

Упродовж 2005 року у Верховній Раді України більш як 13 тисяч осіб побували на особистому прийомі, в тому числі в керівництва парламенту — 344 громадянина, парламентських комітетах — 1209 громадян, депутатських фракціях і групах — 1810 громадян.

До народних депутатів України та їх помічників-консультантів у виборчих округах протягом роботи сьомої та восьмої сесій Верховної Ради України четвертого скликання звернулися майже 39 тисяч громадян.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Демократію показують власним прикладом

Політики ніколи не повинні забувати про своє основне призначення. Працювати в інтересах народу, не ревізувати минуле і власним прикладом показувати, що таке демократія. Такий був лейтмотив виступів Голови Верховної Ради Володимира Литвина під час учорашньої поїздки на Сумщину.

Поїздку Володимир Литвин розпочав із зустрічі з колективом одного з кращих сільськогосподарських підприємств області державного спеціалізованого господарства «Побєда» (Білопільський район). З роботою підприємства ознайомив його голова Сергій Ковальов. Держспецгосп українського консорціуму «Укрфітотерапія» — спеціалізоване господарство з вирощування лікарських рослин. У господарстві 3,5 тисячі гектарів земельних угідь. Під лікарськими рослинами зайнято 446 гектарів. Окрім цього, «Побєда» вирощує зернові, кормові культури, збільшує обсяги виробництва тваринницької продукції. Торік у радгоспі отримано по 37,7 центнера зернових, по 88 центнерів кукурудзи з гектара та по 39,9 центнера пшениці на зерно. Від реалізації рослинницької і тваринницької продукції минулого року радгосп отримав майже 5 млн. грн., а від реалізації лікарської сировини — майже мільйон. Щорічно господарство вкладає значні кошти на оновлення машинно-тракторного парку.

Село втомилося виживати

Коли праця на землі буде вигідна селянам і потрібна державі? Коли ми будемо почуті урядовцями і не отримуватимемо принизливі зарплати? Цей біль не раз лунав на зустрічі Голови Верховної Ради Володимира Литвина з громадськістю і представниками місцевого самоврядування Білопільського району. Промовці були одностайні: село не в змозі виживати без підтримки держави. Голови сільських рад більше говорили не про здобутки, що прикрашають регіональний звіт, а про проблеми. Серед них — неспроможність місцевої влади ремонтувати дороги, відсутність пожежних машин і «швидкої допомоги».

Володимир Литвин спілкується з мешканцями райцентру Білопілля.

«Важко бачити, як люди газифікують свою оселю власним коштом за світовими цінами. А молоко і картоплю вимушені продавати за мізер», — зазначила голова Вирівської сільської ради Світлана Шкурат. Крім того, долучилися до голів освітяни, актуальним для села залишається питання: як залишити молодих фахівців і зберегти для них пільги? В освітянських колах жевріє надія про надання педагогам статусу держслужбовця. І головне — на селі мало книжок, дітлахи забувають, що таке українська казка. А казка міністра АПК про те, що село стане жити краще, набридла навіть дорослим.

У свою чергу Голова Верховної Ради запевнив, що у другому півріччі державний бюджет переглядатимуть. Бо його основні показники провалені. Зокрема, з інфляції та ВВП. До того ж, переконаний глава парламенту, треба збільшити доходну частину бюджету, визначити кілька пріоритетів щодо обфінансування, серед яких обов'язково має бути АПК, освіта, охорона здоров'я та комунальна сфера, і переглянути Бюджетний кодекс.

Сьогоднішнє засідання уряду, на якому розглядатимуть показники життя країни за рік, Володимир Литвин назвав прелюдією до серйозної розмови 14 березня. Саме тоді народні депутати заслуховуватимуть звіт Кабінету Міністрів про виконання бюджету. Водночас Володимир Литвин вважає необхідним вивчити перспективи кожного села і господарств для того, щоб з упевненістю говорити про майбутнє АПК і раціонально використовувати потенціал землі.

У студентській республіці

Досить відверто поспілкувався Голова Верховної Ради із представниками іншого самоврядування — студентського. Молодь насамперед цікавило її майбутнє. «Через рік, через два знання та інтелект будуть затребуваними, — запевнив глава парламенту. — А кожен класичний університет повинен мати набір спеціальностей, які забезпечать прорив України у світі». Володимир Литвин вважає аномальним, коли за навчання студентів платять їхні батьки: студент має навчатися або за рахунок кредитів, або за рахунок фондів. Крім того, Голова Верховної Ради не прихильник великої кількості вищих навчальних закладів, він вважає, що доцільно збільшити фінансування на освіту до 7 відсотків, а на науку — до 2,5 відсотка. Сумські спудеї цікавилися, з ким Україні вигідно дружити. Наша держава, переконаний глава парламенту, повинна співпрацювати з усіма міжнародними інституціями, навіть з НАТО, якщо це вигідно Україні. Владі треба думати про наступність поколінь, зазначив Володимир Литвин і висловив жаль з приводу того, що нинішній закон про вибори обмежує доступ молоді до вищих владних щаблів.

Після цього Голова Верховної Ради зустрівся з представниками органів місцевого самоврядування області і вручив їм відзнаки Верховної Ради.

Владислав ЖМУРКОВ, Наталя ЯРЕМЕНКО. Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Спільна відповідальність — гарантія стабільності уряду

Учора Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зустрівся з делегацією депутатської групи Хорватського Сабору з міжпарламентських зв'язків з Україною, яку очолює Гордана Собол.

Інформуючи гостей про перебіг виборчої кампанії Адам Мартинюк зазначив: із 127 політичних партій, зареєстрованих в Україні, 79 беруть участь у виборах. Це будуть «досить своєрідні і специфічні» вибори, зауважив він. По-перше, вони проводяться за пропорційною системою. По-друге, набули чинності зміни до Конституції, які передбачають перехід до парламентсько-президентської республіки. Новий парламент, за словами А. Мартинюка, має сформувати коаліцію політичних сил, яка, у свою чергу, формуватиме Кабінет Міністрів і водночас відповідатиме за ситуацію в державі. «Ми сподіваємося, що уряд буде більш стабільний», — сказав він.

Складність виборчої кампанії, впевнений Перший заступник Голови Верховної Ради, полягає ще й у тому, що в новообраному парламенті більшість може бути антипрезидентською. Він нагадав: зміни до Конституції надають Президенту більше можливостей для розпуску Верховної Ради. Однак Адам Мартинюк висловив переконання, що глава держави не піде на такий крок; він сподівається, що українська влада з гідністю подолає всі труднощі і зуміє зміцнити демократичні надбання. «Ми з оптимізмом і надією дивимось на 26 березня і на те, що буде після цього», — зазначив А. Мартинюк.

— Своїм візитом ми хотіли продемонструвати підтримку ваших намагань і надалі розбудовувати парламентську демократію, — зазначила у свою чергу Г. Собол. І додала, що контакти між групами дружби українського і хорватського парламентів є надзвичайно ефективними. Вона також виступає за подальший розвиток міжпарламентських зв'язків на всіх рівнях.

Водночас Гордана Собол висловила впевненість, що вибори в Україні пройдуть демократично, і повідомила, що один із членів депутатської групи Хорватського Сабору з міжпарламентських зв'язків з Україною братиме участь у них як міжнародний спостерігач.

Вл. інф. Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Знищення Одеського інституту Сухопутних військ підриває обороноздатність України

Заява парламентської фракції Соціалістичної партії України

26 травня 2005 року з ініціативи командувача Сухопутних військ генерала Петрука урядом Ю. Тимошенко було прийнято постанову № 381, згідно з якою планується ліквідація Одеського інституту Сухопутних військ та створення замість нього напівцивільного навчального закладу у місті Львові під назвою Львівський інститут Сухопутних військ у складі Національного університету «Львівська політехніка».

Реалізація цього проекту знищить не тільки провідний навчальний заклад Сухопутних військ за підсумками навчально-виховного процесу у 2002, 2003 та 2004 роках, не тільки найпотужнішу навчальну базу підготовки офіцерів Сухопутних військ в Україні, а й Сухопутні війська в державі взагалі. Буде втрачено фундаментальний військово-науковий потенціал держави та унікальний навчально-технічний комплекс, вибухне глибока професійна криза.

Про високий міжнародний рівень підготовки офіцерів на базі Одеського інституту Сухопутних військ свідчить інтерес до нього делегацій таких країн, як США, Велика Британія, Франція, Італія, Німеччина, Австрія, Греція, Болгарія, Китай. В Одеському інституті навчалися курсанти майже із сорока країн світу, зокрема, нинішні високі державні посадовці.

Рішенням колегії Міноборони 26 березня 2005 року затверджено пропозиції департаменту кадрової політики та військової освіти щодо вдосконалення підготовки кадрів для Збройних сил України, зазначено, що базовим інститутом сухопутних військ є Одеський інститут Сухопутних військ. Це рішення затверджено наказом міністра оборони України від 31.03.2005 р. № 207. Але вже через день після підписання цього наказу в Одеський інститут Сухопутних військ прибула комісія на чолі із заступником міністра оборони В. Паськом та за участю командувача Сухопутних військ генерала Петрука. Саме тоді, за три години перебування в інституті, в якому тільки навчальна територія становить 26 380 квадратних метрів, народилося рішення про його ліквідацію. На ухвалення рішення комісії з трьох годин перебування знадобилося 1,5 години.

Автори такого рішення аргументують його доцільність економією паливно-мастильних матеріалів і плати за комунальні послуги та навіть більшим поширенням української мови у Західному регіоні, забуваючи, що при переведені цього закладу до Львова державі буде завдано збитків, за попередніми підрахунками, на суму понад мільярд гривень, а процес становлення затягнеться на 10—15 років. Площа інституту вже призначена для продажу на комерційній основі. Йдеться про знищення найпотужнішого військового форпосту в Південному регіоні.

Фракція Соціалістичної партії заявляє рішучий протест з приводу знищення Одеського інституту Сухопутних військ і вимагає:

— Президенту України як Головнокомандувачу негайно зупинити руйнування оборонної галузі, взяти під свій особистий контроль створення та діяльність незалежної комісії щодо доцільності ліквідації Одеського інституту Сухопутних військ;

— Кабінету Міністрів України та Генеральній прокуратурі призупинити дію постанови від 26 травня 2005 року № 381;

— Службі безпеки України, Генеральній прокуратурі та Міністерству внутрішніх справ провести розслідування діяльності керівництва Міноборони та командування Сухопутних військ на предмет корупційних дій, які загрожують національній безпеці держави;

— Раді національної безпеки і оборони забезпечити функціонування Одеського інституту Сухопутних військ як базового стратегічного закладу для обороноздатності України.

Просимо нашу заяву вважати депутатським запитом до Президента України, Прем'єр-міністра України, секретаря Ради національної безпеки і оборони, Генерального прокурора України, міністра внутрішніх справ України та голови Служби безпеки України.

Іван БОКИЙ,
заступник керівника фракції.
24 лютого 2006 року.

Заява політичної фракції Партії промисловців і підприємців України у зв'язку з ситуацією навколо Державного міжнародного аеропорту «Бориспіль», проголошена 24.02.2006 р.

Фракція промисловців і підприємців глибоко стурбована ситуацією навколо Державного міжнародного аеропорту «Бориспіль». Для нас є очевидним, що складні проблеми власності на землю і майно, управління стратегічним державним об'єктом свідомо переводяться в площину гучного довготривалого політичного скандалу. Зацікавлені політичні сили використовують деталі конфлікту для нагнітання пристрастей та емоцій, які вони вважають невід'ємною частиною передвиборних процесів. Доходить до того, що навіть такі святі речі, як природне прагнення людей до власної безпеки, в тому числі на авіатранспорті, використовуються заради сумнівних балів у виборчій кампанії.

Особливу обуреність нашої фракції викликають спроби зробити лідера ППУ, секретаря РНБОУ Анатолія Кінаха та членів його сім'ї фігурантами цієї історії, звинуватити в особистій зацікавленості у вирішенні окремих питань діяльності ДМА «Бориспіль».

Фракція діятиме так, щоб не дозволити зробити інтереси безпеки мільйонів пасажирів аеропорту, підприємства, трудового колективу, держави заручниками кон'юнктурних цілей окремих політиків чи бізнес-структур. Ми вітаємо створення Міжвідомчої комісії з проблемних питань навколо ДМА «Бориспіль», а також готовність Ради національної безпеки і оборони України цілком сприяти її діяльності та моніторингу ситуації з метою захисту економічних інтересів держави, підвищення ефективності діяльності аеропорту.

Беззаперечно засуджуючи спроби зробити складні господарські проблеми знаряддям чорного піару, ми не дозволимо чорнити добре ім'я нашого лідера, який, до речі, докладає значних зусиль для виведення «Борисполя» із кризового стану та плідно працює заради зміцнення транспортної, економічної безпеки держави.

Віталій МАЙКО,
народний депутат України,
уповноважений представник фракції Партії промисловців і підприємців України.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Рамкової угоди між Україною та Європейським інвестиційним банком

Верховна Рада України **постановляє:**

Рамкову угоду між Україною та Європейським інвестиційним банком, підписану 14 червня 2005 року в м. Люксембург, ратифікувати.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
7 лютого 2006 року.
№ 3392-IV.

■ ФОТОФАКТ

У Чернігові відбулися громадські слухання на тему: «Регіональний вимір європейської та євроатлантичної інтеграції України», учасники яких обговорили питання перспективи нових договірних відносин з Європейським союзом та вступу країни до НАТО.

На знімку: виступає в. о. міністра закордонних справ України, директор Інституту євроатлантичного співробітництва Борис Тарасюк ***(у центрі).***

Фото
Сергія ПАВЛЕНКА.

У лютому 2006 року «Голос України» опублікував такі закони та Укази Президента України:

2 лютого, № 20

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо часу проведення голосування», № 3368-IV.

Закон України «Про внесення зміни до статті 133[1] Кодексу України про адміністративні правопорушення», № 3322-IV.

Закон України «Про внесення зміни до статті 50 Закону України «Про прокуратуру» щодо складових грошового утримання у разі загибелі прокурора або слідчого прокуратури», № 3314-IV.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до Сімейного кодексу України щодо Центру з усиновлення дітей», № 3335-IV.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», № 3269-IV.

3 лютого, №21

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» та інших законів України», № 3333-IV.

7 лютого, № 23

Закон України «Про внесення зміни до статті 6[1] Закону України «Про жертви нацистських переслідувань щодо неповнолітніх в'язнів», № 3298-IV.

Закон України «Про внесення змін до Кримінально-процесуального кодексу України», № 3223-IV.

9 лютого, № 25

Закон України «Про внесення зміни до статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф», № 3351-IV.

Закон України «Про внесення змін до статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито», № 3352-IV.

10 лютого, № 26

Закон України «Про внесення змін до статті 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо порядку та умов демонстрування і розповсюдження фільмів в Україні», № 3349-IV.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про телекомунікації» щодо безоплатного отримання рахунків за надані телекомунікаційні послуги», № 3375-IV.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сфери телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом України», № 3380-IV.

Закон України «Про внесення змін до статті 7 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», № 3365-IV.

Закон України «Про внесення змін до статті 18[3] Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми», № 3372-IV.

Закон України «Про внесення змін до статті 8 Закону України «Про порядок направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав», № 3381-IV.

Закон України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо вдосконалення відповідальності за торгівлю людьми та втягнення в заняття проституцією», № 3316-IV.

11 лютого, № 27

Указ Президента України «Про нагородження С. Ніколаєнка орденом «За заслуги», № 114/2006-02-14

14 лютого, № 28

Закон України «Про внесення зміни до статті 75 Цивільного кодексу України», № 3348-IV.

21 лютого, № 33

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Словацької Республіки про передачу відповідальності за забезпечення обслуговування повітряного руху та про експлуатацію міжнародного аеропорту Ужгород», № 3382-IV

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Гамбія про сприяння та взаємний захист інвестицій», № 3384-IV

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із законодавчими актами України у сфері ліцензування», № 3370-IV.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» щодо оподаткування спадщини», № 3378-IV.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про карантин рослин», № 3369-IV.

З глибоким сумом сповіщаємо, що 28 лютого 2006 р. на 89-му році пішов з життя видатний український вчений, талановитий лікар із світовим ім'ям

ШАЛІМОВ Олександр Олексійович

Шалімов О. О. народився в с. Введенці Задонського району Липецької області Російської Федерації. У 1941 році закінчив Кубанський медичний інститут.

Пройшов шлях від лікаря районної лікарні до директора створеного ним Інституту хірургії та трансплантології Академії медичних наук. Олександр Олексійович зробив вагомий внесок у розвиток науки, став одним із засновників вітчизняної хірургії.

Унікальні розробки та винаходи, передові методи лікування, запропоновані Олександром Олексійовичем, підтверджені 112 авторськими свідоцтвами і патентами, відображені у більш як 870 наукових працях, 35 монографіях, 70 докторських і 180 кандидатських дисертаціях, керівником яких він був.

Заслуги нашого видатного співвітчизника відзначені багатьма державними нагородами і високими званнями — Герой України, Герой Соціалістичної Праці, заслужений діяч науки і техніки України, академік Національної академії наук, академік Академії медичних наук України, лауреат Державних премій України та СРСР.

Наукова і громадська спадщина Олександра Олексійовича отримала світове визнання. Виняткова людяність і світла душевна щедрість — ось ті риси, які привертали до нього людей.

Висловлюємо глибоке співчуття рідним, колегам та друзям покійного.

Світла пам'ять про Олександра Олексійовича Шалімова назавжди залишиться в наших серцях.

В. Ющенко, В. Литвин, Ю. Єхануров, О. Рибачук, С. Сташевський, І. Васюник, В. Кириленко, Ю. Мельник, Б. Буца, Ю. Поляченко, Б. Патон, А. Шпак, А. Наумовець, В. Походенко, О. Возіанов, В. Кремень, Ю. Зозуля, Л. Розенфельд, Ю. Кундієв.

Президія Академії медичних наук України глибоко сумує з приводу смерті видатного українського хірурга, почесного директора Інституту хірургії і трансплантології АМН України, Героя України, академіка Національної академії наук і Академії медичних наук України, лауреата Державної премії України, Заслуженого діяча науки України, доктора медичних наук професора

Олександра Олексійовича ШАЛІМОВА

і висловлює щире співчуття його рідним і близьким.

НОВИНИ

СЕРЕДА, 1 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 39 (3789)

З початку року прикордонники вилучили понад 42 тонни сала, яке незаконно намагалися ввезти в нашу країну

Іван ПЛАЧКОВ запевняє, що екс-голова «Нафтогазу України» Ігор Бакай другого березня назве акціонерів «Росукренерго» з української сторони (УНІАН)

■ У НОМЕР

Уся родина — у безробітних

Черкаська область. Створені за розпорядженням голови облдержадміністрації оперативні групи з представників влади, Пенсійного фонду, податківців та правоохоронців провели торік 1700 перевірок щодо зайнятості населення. У 1250 суб'єктів підприємницької діяльності виявлено факти нелегального працевлаштування. Хитромудрі підприємці та їхні «помічники» одночасно перебували на обліку у службі зайнятості і торгували на базарі, заробляючи гроші. До псевдобезробітних вжито заходів адміністративного впливу.

Нині оперативна група перевіряє родини, члени яких декларують своє безробіття. Допомогу з центрів зайнятості одержують чоловік, дружина, а подекуди навіть їхні старші діти. Таких сімей в області зареєстровано більше трьохсот.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Менше сірки — краща якість

Луганськ. Мобільні лабораторії з оперативної перевірки якості палива на АЗС «ТНК» поповнилися новими приладами. Вони допоможуть визначити вміст сірки в нафтопродуктах. Технічну новинку розробили українські вчені. Їм вдалося створити апарат, який зможе визначити наявність сірки з точністю до тисячних часток відсотка. Компанія першою в Україні встановила прилади у чотирьох своїх мобільних лабораторіях. Сьогодні Лисичанський нафтопереробний завод випускає дизельне паливо із вмістом сірки не менш як 0,2%, тоді, як за новими нормами допускається 0,5—0,65 %.

Алла АНТІПОВА.

Кривава драма на дорозі

Чернігівська область. Три особи загинули, ще 26 потерпіли внаслідок аварії, що сталася поблизу райцентру Козелець. Під час об'їзду велосипедиста водій вантажівки не впорався з керуванням і виїхав на зустрічну смугу. З цим автомобілем зіштовхнувся автобус, який віз на зміну 29 працівників взуттєвої фабрики «Лакостелана». Автобус упав у кювет, при цьому вибухнули балони зі скрапленим газом, на якому він працював. У однієї з жінок обгоріло 90 відсотків тіла. Четверо осіб у тяжкому стані, в десяти — середній стан. Для надання спеціалізованої медичної допомоги залучено додатково опікову та травматологічну бригади Чернігівської обласної лікарні.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Був Будинок культури, тепер — лікарня

Хмельницький. Нова амбулаторія сімейного типу прийняла перших пацієнтів у Закупному, що в Чемеровецькому районі. До цього фельдшерсько-акушерський пункт тулився у двох невеличких кімнатках. Щоб виправити тут становище, вирішили переобладнати сільський Будинок культури в сучасну лікарню. Реконструкція обійшлася у 120 тисяч гривень. Тепер у селі працюватиме заклад, що відповідає європейським нормам. А працюватиме в ньому десять лікарів, серед яких і сімейний лікар, котрий здобув перемогу у всеукраїнському конкурсі сімейних лікарів.

Ірина КОЗАК.

Фальшивий диплом

Івано-Франківська область. Заступник начальника управління праці та соціального захисту населення однієї з райдержадміністрацій використав фальшивий документ про здобуття вищої освіти, щоб обійняти названу посаду. Стосовно службовця порушено кримінальну справу за ч.3 ст. 358 КК України «Підроблення документів, печаток, штампів та бланків, їх збут, використання підроблених документів». Ведеться розслідування.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ ФОТОФАКТ

У столичному центрі «КиївЕкспоПлаза» відкрилася виставка продуктів харчування та напоїв.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Кредити на житло — молодим і платоспроможним

Квартирне питання нас усіх зіпсувало, стверджував класик. І мав рацію. Щоб не псувати змолоду життя людей житловою проблемою, Кабмін розробив чіткі критерії одержання кредиту на будівництво (реконструкцію) і придбання житла. Програма житлового кредитування молоді діє в Україні не перший рік. Однак досі вона була недосконала, непрозора і тому не виключала всіляких махінацій і зловживань. Про це заявив міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко.

Відтепер програма працює відкрито. Як зазначив голова правління Держфонду сприяння молодіжному житловому будівництву Валерій Омельчук, усі дані про черговиків, їхній номер і рейтинг у загальному списку здобувачів кредитів по регіонах можна знайти на спеціальному сайті фонду. Зараз усі претенденти на таку фінансову підтримку від держави повинні заповнити анкети й підтвердити інформацію про себе в регіональних управліннях фонду. В них слід зазначити дані про вік, родинний стан, місце проживання, роботу, щомісячні доходи тощо. Особлива увага — платоспроможності клієнта. Право на такий кредит мають молоді сім'ї й самотні у віці до 35 років.

У затверджених критеріях уряду, за словами Юрія Павленка, визначено й пільговиків. Це багатодітні сім'ї, молоді вчені (ними вважаються ті, хто має вчений ступінь), спортсмени, що показали високі досягнення на міжнародних змаганнях, сироти і соціально незахищені громадяни. Їм кредит надається на 30 років, іншим категоріям на 15—20. На пільгове будівництво житла для молоді цього року буде спрямовано майже 180 млн. грн.

Ольга ВАУЛІНА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Зайці»-переможці

45 тернопільських школярів — переможців олімпіад різних рівнів — отримали право їздити у тролейбусах безплатно. Міський голова Тернополя Богдан Левків вручив їм пластикові іменні квитки терміном на рік. Тепер «зайці» з гордістю демонструють контролерам документи на проїзд, що засвідчують: їхні власники — у місті люди шановані.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Сом піймав коропа

Фото автора.

Сімдесятишестилітній Михайло Григорович Сом (на знімку), ходить на зимову риболовлю вже 35 років.

— Я не так рибу люблю, — каже Михайло Григорович, — як її ловити, а потім її чистити і готувати юшку. Подобається сам процес. А ось поласувати рибкою дуже любить моя дружина Любов Семенівна. Три-чотири рази на тиждень виходжу на кригу. Один раз і під лід провалився, та не розгубився. Швидко сам вибрався, роздягнувся, все викрутив, одягнувся і бігцем додому. А через тиждень знову на риболовлю. Буває і рибацьке щастя. У 1978 році піймав на блешню коропа вагою 6 кілограмів 300 грамів.

Сьогодні Михайлові Григоровичу не щастило. П'ятеро середніх окунів та й все. — Але дружині на юшку, — каже чоловік, — вистачить.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Чи підлягає оскарженню скнилівський вирок?

У столичному Будинку офіцерів Військова судова колегія Верховного суду України розглядає у відкритому режимі більш як 140 касаційних скарг у справі про скнилівську трагедію 2002 року. Засуджені звернулися з проханням скасувати вироки, вважаючи їх надто суворими і такими, що не відповідають реальній мірі провини кожного. Потерпілі обурені занадто м'якими, на їх погляд, вироками. На процесі деякі потерпілі висловлювали незадоволення тим, що на лаву підсудних не потрапили генерали, які давали накази на проведення цього сумнівного шоу.

Раніше Військовий апеляційний суд Центрального регіону засудив до 14 років позбавлення волі командира екіпажу Володимира Топонаря. СУ-27, керований ним, упав на глядачів під час авіашоу на Скнилівському військовому аеродромі під Львовом (тоді загинуло 77 осіб, постраждали 543). Другого пілота Юрія Єгорова засуджено до 8 років. Інші винні одержали від 4 до 6 років тюремного ув'язнення. П'ятьох засуджених суд зобов'язав виплатити державі 11, 258 млн. грн.

■ ВІСТІ З ХАРКІВЩИНИ

Студентка продавала співвітчизниць

Студентка одного з престижних харківських вищих навчальних закладів починаючи з літа минулого року вербувала і переправляла рабинь кохання до Росії. Злочинницю викрили міліцейський підрозділ з боротьби з торгівлею людьми, СБУ і прикордонники, затримавши вербувальницю живого товару на вокзалі в той момент, коли вона купувала квитки для двох чергових здобувачок «високооплачуваної роботи за кордоном». Своїх жертв спритна студентка вишукувала через газетні оголошення. Облудним шляхом уводила їх у боргову залежність, тим самим змушуючи їхати до Росії. Там дівчат зустрічали вже російські торговці живим товаром. За кожну дівчину вона одержувала по сто доларів. Кримінальним кодексом за такі дії передбачено позбавлення волі на термін від п'яти до 12 років.

Голодують працівники дитячого центру

Працівники дитячого центру творчості Орджонікідзевського району Харкова оголосили голодовку. Вони вимагають, щоб чиновники не закривали центр. Однак сесія райради більшістю голосів усе-таки ухвалила це зробити, внаслідок чого між депутатами сталася бійка. Одного з них із травмою руки і хребта медики відвезли в лікарню. А зчинилася веремія через приміщення. Педагоги кажуть, ніби чиновники і депутати мають намір передати його у приватні руки. А керівництво району запевняє, що центр не закриють, а реорганізують. Однак його співробітники мають намір не припиняти голодовку, аж поки свій вердикт винесе прокуратура.

Микола КОСИЙ.

Скажений вовк напав на людей

Це сталося в селі Комарове Любашівського району. Звір напав на двох чоловіків та жінку. Їх було госпіталізовано до центральної районної лікарні, де вони пройшли антирабічну вакцинацію. Крім того, сіроманець нападав і на свійських собак. На скаженого звіра влаштували облаву і застрелили його.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Майже бермудський трикутник

(Початок на 1-й стор.).

Слід зазначити, що напередодні візиту Леха Качинського в Україну Варшаву відвідав радник Президента РФ Сергій Ястржембський, який привіз польському президенту, як пише «Газета виборча», особистого листа. У ньому Володимир Путін закликає свого нового польського колегу розтопити заморожені «помаранчевою революцією» польсько-російські відносини. Щоправда, Лех Качинський, як представник правих сил польського політикума, дипломатично заявив, що теоретично готовий зустрітися з Путіним, але не в Москві.

Судячи з того, що вчора польський лідер таки прибув до української столиці, польсько-російські відносини до рівня польсько-українських ще розтоплювати й розтоплювати. Проте після ідейно-політичного тріумфу наприкінці 2004 року перед Києвом і Варшавою постала низка економічних проблем. Передусім — добудова нафтопроводу Одеса—Броди. Як зазначив учора Лех Качинський, цей проект повинні фінансувати приватні інвестори. А їх уже два роки знайти не можуть. Так само відкритими залишаються газові проблеми.

Усі ці питання вчора обговорював Лех Качинський з Президентом України Віктором Ющенком та в. о. Прем'єр-міністра Юрієм Єхануровим. Планується, що сьогодні у Харкові Президент Польщі відвідає Катинський цвинтар.

Тетяна ПАСОВА.

■ ФОТОФАКТ

У столиці за участю керівництва міської і районної влади, представників різних громадських організацій відбулося відкриття реконструйованого приміщення Центральної дитячої поліклініки Шевченківського району.

На знімку: на відкритті поліклініки виступає голова КМДА Олександр Омельченко.

Фото Олексія ІВАНОВА (Укрінформ).

Ціни на сіль зросли всемеро!

Ажіотаж у магазинах Санкт-Петербурга. Покупці вмить розкуповують сіль. За минулий тиждень городяни придбали її більш як дві тисячі тонн — 1,5 місячний обсяг реалізації населенню. Ажіотаж спровокувало й зростання цін на товар. За останні дні ціни на сіль підвищилися в 5—7 разів. Одним з її постачальників до Росії є найбільше в Україні державне підприємство — об'єднання «Артемсіль», що за останній тиждень утроє збільшило постачання продукції до Росії.

Комітет економічного розвитку, промислової політики і торгівлі петербурзького уряду звернувся до громадян Санкт-Петербурга з проханням: щоб уникнути підтримки ажіотажного попиту на цей продукт, не скуповувати його.

Тетяна КРАВЧУК, власкор «Голосу України».

Санкт-Петербург.

Гроші на революцію

Білоруське КДБ звинуватило Київ у втручанні у внутрішні справи країни

Керівник центру інформації і громадських зв'язків КДБ Білорусі Валерій Надточаєв звинуватив офіційний Київ у втручанні в хід президентської кампанії в країні. Виступаючи на державному телебаченні, високопосадовець повідомив білоруським виборцям, що опозиційну мінську організацію «Партнерство» фінансує американський «Національно-демократичний інститут», а гроші «ця структура одержує через своє київське відділення». Українська ж «ПОРА», на думку білоруських спецслужб, допомагає мінському молодіжному руху «Зубр».

Скандал виник після того, як білоруське КДБ провело обшук в офісі «Партнерства» у Мінську і знайшло там протоколи exit polls (попередні опитування і результати виборів), згідно з якими на президентських виборах у Білорусі переміг опозиціонер Олександр Милинкевич, а нинішній глава держави Лукашенко відстав від нього на всім відсотків.

Московські газети назвали цю подію «протокольним спецзаходом», провокацією, а exit polls — фальшивкою КДБ. Більше того, російські політики констатують: найстрашніший сон для білоруського дебешника — це повторення київського Майдану.

Тим часом президент США Джордж Буш прийняв у Білому домі білоруських удів віце-прем'єра Віктора Гончара, журналіста Дмитра Завадського, бізнесмена Анатолія Красовського. На думку вдів, їхніх чоловіків убили білоруські спецслужби. Президент США «висловив занепокоєння з приводу політики білоруського уряду стосовно виборів».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

■ ФОТОФАКТ

На останньому концерті 11 березня 2006 року учасники фіналу національного відбіркового конкурсу «Євробачення-2006» «Ти зірка!» (зліва направо) Ірина Розенфельд, Кирило Туриченко і Тіна Кароль боротимуться за право представляти Україну на «Євробаченні-2006» в Афінах (Греція).

Фото Сергія СТАРОСТЕНКА (УНІАН).

■ А ЯК У НИХ?

Страйк напередодні іспитів

Латвійська профспілка працівників освіти і науки поставила своєму уряду ультиматум.

З 1 травня Кабмін Латвії готовий збільшити зарплати шкільних працівників у середньому на 40 латів (342 грн.). Однак їхня профспілка, посилаючись на тогорічні домовленості та найбільшу в країнах ЄС інфляцію, вимагає підвищення в 60 латів. Прем'єр-міністр Айгарс Калвітіс обіцяв повернутися до розгляду питання в травні і вирішити його залежно від поточного наповнення бюджету. Але профспілка наполягла на даті 17 березня. І попередила, що готова страйкувати напередодні шкільних іспитів.

Нагадаємо, торік в Латвії проходили масові акції протесту педагогів проти низьких зарплат. А оскільки уряд не міг задовольнити всі вимоги, він вирішував питання частково, чим лише відтягував нові протести.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

В Одесі зафіксовано пташиний грип

(Початок на 1-й стор.).

На території зоопарку заборонена торгівля кормами, продукцією тваринного та рослинного походження, а також іншими продуктами, через які можуть передаватися збудники пташиного грипу. І, звичайно, заборонено відвідування зоопарку мешканцями міста.

Джерело появи пташиного грипу, за заявою начальника управління ветеринарної медицини Одеси Павла Мельника, визначено. На території зоопарку було виявлено трупи загиблих від вірусу птахів, **повідомляє наш одеський кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ**.

Енергетики готуються відбити атаку

(Початок на 1-й стор.).

Корпоративний конфлікт довкола обленерго, що на початку минулого тижня перейшов в активну фазу і вихлюпнувся у спробу силового захоплення двох об'єктів у Чернігові та Івано-Франківську, мало кого залишив байдужим. Цю тему коментували політики і політологи, народні депутати і представники уряду.

Більшість експертів вважає, що головним винуватцем у ситуації, що склалася довкола обленерго, є нинішня влада. Адже саме від сили і позиції держави залежить поведінка бізнесу, котрий завжди воюватиме між собою. Але якщо корпоративні розбірки переходять межі розумного, то це вже слабкість держави.

Тим часом позов члена спостережної ради ВАТ «Чернігівобленерго» Юлії Носулько, за яким Солом'янський суд Києва прийняв рішення про зміну гендиректора компанії Юрія Лісняка на Михайла Мальованого, відкликано. Як повідомляє УНІАН, про це сказав на пресконференції заступник гендиректора ТОВ «Укренергоконсалтинг» Володимир Плечун, котрий здійснює юридичне обслуговування обленерго.

Нагадаємо, 22 лютого було зроблено спробу захопити ОАО «ЕК «Чернігівобленерго», про що писав «Голос України». Безпорядки сталися після того, як відповідно до рішення суду керівництво «Чернігівобленерго» було передано від голови правління Юрія Лісняка (образного кажучи, з голови зборів акціонерів) Михайлові Мальованому. Останній уклав договір з київською охоронною фірмою, працівники якої і намагалися захопити об'єкт, вилучити документи і печатку голови правління ВАТ. Юристи обленерго вважають, що це рішення суду незаконне і непрофесіональне, бо в рамках ухвали, винесеної на забезпечення позову, суд не має права знімати з посади голову правління і призначати нового.

За словами Володимира Плечуна, до пані Носулько, котра забрала із суду позов, «буквально тиждень тому приїхали з вул. Госпітальної і попросили доручення на те, що вона була свого часу членом спостережної ради «Чернігівобленерго», вона дала це доручення». На підставі цього документа і було подано позов до суду. Як заявляє В. Плечун, на Госпітальній, 12-г міститься офіс компанії «Енергостандарт» російського бізнесмена Костянтина Григоришина. Пан Плечун вважає, що ухвала, винесена в рамках розгляду позову суддею Солом'янського суду В. Скорик про передачу прав гендиректора від Ю. Лісняка М. Мальованому, «абсолютно поза законом».

■ СВІТ КОРОТКО

ЄС

Проти подорожчання віз

Східноєвропейські країни Євросоюзу виступили проти пропозиції Франції підвищити ціни на шенгенські візи. Польща вважає, що подорожчання в'їзду до країн ЄС нашкодить відносинам Євросоюзу із сусідами. Інші нові країни ЄС — Угорщина, Литва й Естонія пропонують не збільшувати вартість віз для громадян України, Молдови і Білорусі, оскільки це несумісно з політикою Брюсселя. Особливо після того, як Київ скасував візи для громадян ЄС.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Пограбування століття: точна сума

Установлено точну суму викраденого під час збройного пограбування банку в графстві Кент минулого тижня. Зі сховища банку вкрадено 53 мільйони фунтів стерлінгів (трохи більше 95 мільйонів 600 тисяч доларів). Для того, щоб підрахувати суму вкраденого, банку потрібно було кілька діб. Це найбільша сума готівкою, що її вкрали на території Великої Британії.

ІРАН

Ядерні дослідження в мирних цілях

Тегеран має намір проводити ядерні дослідження винятково в мирних цілях. Про це заявив глава зовнішньополітичного відомства Ірану Моттакі, перебуваючи з візитом у Японії. У відповідь на прохання прокоментувати пропозицію створити спільне з Росією підприємство з виробництва ядерного палива для Ірану на російській території Моттакі сказав: «Ми докладаємо всіх зусиль для розв'язання проблеми».

ІРАК

Низка вибухів

У Багдаді вчора прогриміли три вибухи. Вбито щонайменше чотири людини, є поранені. Поблизу міста Баакуба знайдено тіла дев'ятьох чоловік з вогнепальними пораненнями. На півночі Іраку в Тикріті вибухом ушкоджено мечеть на могилі батька скинутого диктатора Саддама Хусейна. Іракська влада повідомляє, що напередодні їм вдалося знищити 35 екстремістів і затримати майже 500. Після нападів на мечеті в минулу середу відносини між сунітами і шиїтами різко загострилися.

ІНДОНЕЗІЯ

«Пані удача» пішла на дно

Судно «Пані удача» розбилося об кораловий бар'єр під час шторму в Молуккському морі. На його борту перебувало 200 осіб. На місці трагедії працюють рятувальні кораблі і вертольоти. Пором перевозив людей з острова Бангай на острів Лувук. Останнім часом у цьому районі затонуло щонайменше три судна.

ДЕНЬ
СЕРЕДА, 1 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 39 (3789)

У Литві делегація Міноборони обговорить питання створення спільного україно-польсько-литовського батальйону

Микола АЗАРОВ зазначає, що участь України в ЄЕП допоможе вирішити питання соціального захисту українських громадян, які працюють у Росії (УНІАН)

■ У НОМЕР

Дар у трьох вимірах

Сьогодні виповнюється 75 років відомому українському вченому і громадському діячеві, голові парламентської комісії зі збереження генофонду нації (у складі Верховної Ради I скликання), президенту Всеукраїнського лікарського товариства Любомиру Пирогу.

Якщо професійно талановитих лікарів називають медиками від Бога, то Любомир Антонович може претендувати на «обраність» відразу в трьох номінаціях «П»: професіоналізм, порядність, патріотизм. Усе це так органічно сплелося в його характері і вчинках, що писати про окремо взяту позицію —все одно що хвалити весну лиш за перші клейкі листочки.

Народившися у простій хліборобській родині на Івано-Франківщині, Любомир Пиріг пройшов крізь усі воєнні лихоліття; пережив депортацію і насильницьку смерть трьох своїх рідних дядьків, постраждалих від сталінських «зачисток»; якимсь дивом успішно обминув тенета КДБ, куди за дружбу зі славною когортою волеборців-шістдесятників його не - раз запрошували на «роз'яснювальні співбесіди»; був активним учасником відродження національного руху і одним з найдійовіших депутатів у парламенті вже незалежної держави.

Саме Любомир Пиріг ініціював свого часу розробку Національної програми захисту генофонду населення України, а в галузі охорони здоров'я став (починаючи буквально з нуля) фундатором вітчизняної нефрологічної служби — з усіма її розгалуженими обласними й районними структурами, зі щорічним проведенням перепідготовчих семінарів і курсів з підвищення кваліфікації для лікарів будь-якого рівня. Та й у наші дні, залишившись уже, здавалося б, за воротами великої політики, академік Пиріг не сидить склавши руки: його дні вщент заповнені громадською й науковою діяльністю. І, як завше, головний фахівець у лікуванні нирок в Україні регулярно консультує пацієнтів, які з'їжджаються до нього з усіх близьких і далеких усюд.

Щедрою на багатогранність виявилася доля шляхетного й чистого душею юнака з Рогатина, земляка легендарної Роксолани. Між іншим, рогатинцям, мабуть, щастить на велике кохання: півстоліття Любомир Пиріг йде по життю у парі зі своєю «половинкою» — академіком архітектури Тамарою Панченко. В цій «академічній» родині природа «не відпочила» й на дітях: Олесь, закінчивши медінститут, пішов стопами батька; а Мар'яна взагалі примудрилася здобути відразу три абсолютно різні фахи — косметолога, театрального критика та... балерини. Як жартують знайомі, в родині Пирогів прикрашають талантами не стіл — Україну.

Людмила КОХАНЕЦЬ, Сергій КРАСЮК.

На знімку: Любомир Пиріг з Ліною Костенко та дружиною Тамарою Панченко.

Фото Сергія КРАСЮКА.

■ ФОТОФАКТ

Під час другого туру IV конкурсу «Кращий сомельє України» майстерність демонстрував Андрій Томицький (Запоріжжя).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ ФОТОФАКТ

Під головуванням Президента України Віктора Ющенка відбулася нарада з урегулювання ситуації, що склалася навколо Державного міжнародного аеропорту «Бориспіль».

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Лікувати пацієнта і... галузь

Національну програму реформування охорони здоров'я затверджено вчора на Всеукраїнській конференції медиків у Вінниці.

«Національний план дій в інтересах здоров'я народу України» — саме така назва схваленого документа, в основу якого покладено два головні критерії: зробити медицину високотехнологічною і доступною для кожного громадянина. Першим кроком у цьому напрямі, за словами міністра охорони здоров'я Юрія Поляченка, є істотне збільшення фінансування галузі: 4,4 мільярда гривень, передбачених у держбюджеті на охорону здоров'я на нинішній рік, становлять 3,6% ВВП. Такої фінансової підтримки галузь не знала в усі роки незалежності держави.

На жаль, поки що гроші ходять не за хворим, а за системою. А вона, на думку кожного з промовців, потребує докорінних змін. Найперше галузь слід об'єднати в єдине ціле. Поки що в нас 14 відомств мають свою систему охорони здоров'я (Укрзалізниця, МВС, СБУ тощо). Її послугами користується приблизно 10% пацієнтів, однак саме ці відомства забирають левову частку бюджетних грошей — 37%. А на первинну медицину, фахівці якої надають допомогу 90% населення, припадає не більше 10—12% передбачених державних фінансів.

Найтяжчий «діагноз» у сільської медицини. Тому заплановано вже в нинішньому році модернізувати всі фельдшерсько-акушерські пункти. На придбання необхідного обладнання й техніки передбачено 250 мільйонів гривень.

Поліпшення якості надання медичних послуг залежатиме ще й від того, наскільки держава змінить своє ставлення до лікаря. Насамперед у двох напрямах: створення належних умов роботи і стимулювання його нелегкої праці. Обнадіює вже той факт, кажуть медики, що охорона здоров'я визнана Президентом держави одним з ключових елементів національної безпеки.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

512 хімічних аналізів

У січні—лютому поточного року Управлінням екологічного нагляду «Київводоканалу» було проведено 512 хімічних аналізів стічних вод. Унаслідок цього вдалося виявити низку підприємств, які систематично порушують правила прийому стічних вод у систему каналізації Києва. Серед них — ВАТ АТП «Побут», ЗАТ «Есма», ЗАТ «Завод офісних і спеціальних меблів». Про це «Київ Прес Інформ» повідомили в Управлінні громадських зв'язків «Київводоканалу».

У середньому інженери Управління екологічного нагляду проводять на тиждень по 30—40 обстежень очисних споруд. При цьому за вказаний відрізок часу фахівці видають абонентам по 5—7 розпоряджень, в яких зазначаються конкретні факти порушень Правил прийому стічних вод від підприємств у систему каналізації Києва.

Фахівцями «Київводоканалу» також виявлені господарюючі суб'єкти, які з тих або тих причин працюють без спеціального дозволу на скидання стічних вод у міську каналізаційну мережу, а також не поспішають складати паспорт водного господарства. Серед таких абонентів КП «Ресторан «Славутич», ТОВ «Готель «Вітава», приватне підприємство «Феофанія». До них уже застосовані штрафні санкції.

■ РЕГІОНИ

Символіка реальності

Виступ українських спортсменів на зимовій Олімпіаді в Турині... надихає на розбудову спортивних баз. Уже до 24 серпня — Дня незалежності України — Дніпропетровський технікум залізничного транспорту матиме сучасний спортивний комплекс «Локомотив». Закладаючи символічний камінь на місці будівництва, голова обласної ради Микола Швець, генеральний директор Укрзалізниці Василь Гладких та народний депутат Сергій Бичков запевнили, що його буде споруджено за міжнародними стандартами: з багатофункціональним спортзалом для проведення тренувань і змагань з волейболу, баскетболу, міні-футболу. Трибуни вміщуватимуть до п'яти тисяч уболівальників. Поруч височітиме гуртожиток для спортсменів. Фінансуватиме новобудову Укрзалізниця. — Першим спортивним форумом у новому спорткомплексі, — зазначив Микола Швець, — будуть всеукраїнські змагання ветеранів волейболу на кубок Президента України. Звернення до глави держави з такою пропозицією вже направлено. Голова обласної ради підкреслив, що Дніпропетровщина, як політично й економічно стабільний регіон, підтримує курс Президента України та ті політичні сили, які конкретними справами, а не популістськими обіцянками доводять свою готовність працювати на благо України.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровськ.

Палиця з-під бушлату

Уявіть собі, ви впустили в кімнату свого будинку квартиранта, вдовольнившись його обіцянкою не тільки вчасно платити за «куток», а й дотримуватися правил пристойності. Одного непрекрасного дня на дверях кухні, ванної та туалету з'являються «амбарні» замки, і винаймач, посміхаючись, запевняє, що це, по-перше, його територія для виконання важливих функцій, оскільки ви колись необачно підписали угоду про найм кімнати; по-друге, за неї він не платитиме, бо й так вас «інвестує» по вінця; по-третє, виселятися не збирається і, по-четверте, відійдіть подалі від чужого об'єкта...

Мабуть, на побутовому рівні така ситуація спричинила б однозначне обурення нахабністю квартиранта. На міждержавному — суспільство втягнулось у диспути: треба «поставити на місце» військові структури чужої держави, що розхазяйнувалися у Криму, наче десь під Новоросійськом, чи «заплющити очі» з огляду на «слов'янське братерство» чи «споконвічну дружбу» з усіма її атрибутами: Батурином, Тузлою, маяками... А доки тривають дискусії та обмін думками між Києвом та Москвою, квартиранти переходять до дедалі рішучіших дій. Ми вже писали про інцидент поблизу маяка «Херсонеський», коли вояки ЧФ пошматували український державний прапор. Цього разу під Євпаторією морський піхотинець не вшанував і рідного символу: величезною палицею, розмальованою кольорами російського прапора, він атакував громадянина України Олександра Болтяна — активіста «Студентського братства» — до тяжких ушкоджень. І хоч медична експертиза підтвердила побої й учасники акції написали заяву до правоохоронних органів, гарантії, що це припинить «миролюбність» орендаторів, немає.

— Це вже не перший випадок, коли наших активістів б'ють російські вояки, — запевняє лідер «СБ» Олег Яценко. — Повісивши над Євпаторійським маяком триколір, вони таким чином також прописали його до «території РФ». Ми не підемо звідси, доки нам не покажуть угоду, згідно з якою орендовано маяк.

Якщо така є, звичайно...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Постанова Верховної Ради України

Про інформацію Кабінету Міністрів України про роботу з реалізації законодавства в агропромисловому секторі економіки України та про стан підготовки до проведення весняно-польових робіт у 2006 році

Заслухавши інформацію Кабінету Міністрів України про роботу з реалізації законодавства в агропромисловому секторі економіки України та про стан підготовки до проведення весняно-польових робіт у 2006 році, Верховна Рада України зазначає таке.

Кабінетом Міністрів України на виконання вимог законодавства здійснюються соціально-економічні перетворення в аграрному секторі економіки України, спрямовані на формування організаційно-правових структур ринкового типу і створення умов для розвитку конкурентоспроможного агропромислового виробництва.

Однак внаслідок того, що Кабінетом Міністрів України недостатньо вжито заходів, спрямованих на реалізацію положень законів України «Про Державний бюджет України на 2006 рік», «Про державну підтримку сільського господарства України», «Про зерно та ринок зерна в Україні», а також проігноровано виконання окремих вимог постанов Верховної Ради України, що стосуються агропромислового комплексу України, Аграрним фондом не сформовано державний продовольчий резерв зерна та цукру в обсягах, передбачених законодавством, стримується направлення бюджетних коштів на державну підтримку сільськогосподарських товаровиробників, помісячний розпис видатків по пріоритетних бюджетних програмах розвитку села не враховує фактору сезонності сільськогосподарського виробництва.

Недостатньо проводиться робота щодо розробки технічних регламентів і стандартів та їх гармонізації з вимогами Європейського Союзу та Російської Федерації, що призводить до виникнення складних ситуацій на ринках зерна, цукру, м'яса, молока і молочних продуктів, втрати традиційних ринків збуту.

Недотримання законів та відсутність достатнього фінансового забезпечення державної підтримки сільського господарства, зростання цін на пально-мастильні матеріали, сільськогосподарську техніку, мінеральні добрива, засоби захисту рослин та інші матеріали призвели до значного росту собівартості сільськогосподарської продукції та збитковості виробництва сільськогосподарських культур, ускладнення ситуації на селі, яка щодалі продовжує загострюватися.

Відсутній належний контроль за ввезенням на митну територію України продукції тваринницького походження. Мають місце факти ввезення на митну територію України продовольчих товарів з порушенням правил митного контролю. Потребують удосконалення норми законодавчого та нормативного врегулювання при ввезенні товарів 1-24 групи за УКТ ЗЕД в операціях з давальницькою сировиною.

Враховуючи зазначене, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Роботу Кабінету Міністрів України з реалізації законодавства в агропромисловому секторі економіки України та щодо стану підготовки до проведення весняно-польових робіт у 2006 році визнати незадовільною.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

2.1. Розробити та до 10 березня 2006 року прийняти нормативно-правові акти на виконання Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» щодо фінансової підтримки розвитку агропромислового виробництва і соціальної сфери села. Внести зміни до помісячного розпису видатків державного бюджету на 2006 рік Міністерству аграрної політики України, передбачивши на перше півріччя не менше 60 відсотків, у тому числі на перший квартал — 40 відсотків видатків року.

2.2. Розробити та до 10 березня 2006 року внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік», передбачивши збільшення видатків Міністерству аграрної політики України для забезпечення проведення комплексу весняно-польових робіт на:

здешевлення підприємствам агропромислового комплексу коротко- та довгострокових кредитів в обсязі 300,0 млн. гривень, у тому числі короткострокових — 150,0 млн. гривень;

формування резервного насіннєвого фонду сортового та гібридного насіння — 30,0 млн. гривень.

2.3. Виділити з резервного фонду Державного бюджету України 50,0 млн. гривень для часткової компенсації сільськогосподарським підприємствам втрат, пов'язаних із загибеллю озимих культур.

2.4. Передбачити для державних сільськогосподарських підприємств, при затвердженні Порядку і нормативів відрахування господарськими організаціями до загального фонду Державного бюджету України частини прибутку (доходу) за результатами фінансово-господарської діяльності у 2005 році та щоквартальної фінансово-господарської діяльності у 2006 році, норматив відрахування чистого прибутку в розмірі 15 відсотків за підсумками роботи за рік.

2.5. Для стабілізації ситуації на ринку молока та молочних продуктів розробити та прийняти нормативно-правові акти щодо:

надання сільськогосподарським товаровиробникам усіх форм власності та господарювання, до завершення переговорного процесу з Російською Федерацією та врегулювання встановлених нею обмежень на ринку тваринницької продукції, дотації в розмірі 0,40 гривні на 1 кг реалізованого переробним підприємствам молока;

проведення фінансових інтервенцій в обсязі до 100 млн. гривень для вилучення з ринку масла тваринного та молока сухого.

2.6. Прискорити розробку технічних регламентів та стандартів, гармонізованих з вимогами Європейського Союзу та Російської Федерації. Наблизити терміни введення нових стандартів на молоко і молочні продукти.

2.7. Розробити та до 1 березня 2006 року внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про безпечність та якість харчових продуктів» для врегулювання питань, порушених у зверненні Федерації роботодавців України і Всеукраїнських громадських організацій та промислових підприємств харчової промисловості.

2.8. Опрацювати та затвердити Комплексну програму розвитку українського села на 2006—2010 роки, передбачивши комплекс заходів для підвищення якості агропромислової продукції з урахуванням досвіду країн Європейського Союзу.

2.9. У терміновому порядку провести детальний аналіз стану дотримання вимог законодавства при здійсненні операцій із ввезення на митну територію України товарів 1-24 груп за УКТ ЗЕД у 2005 році та до 1 березня 2006 року внести на розгляд Верховної Ради України законодавчі пропозиції щодо правового врегулювання порядку ввезення та обігу товарів зазначених груп і виробництва товарів з давальницької сировини на митній території України.

2.10. Здійснити товарні інтервенції для стабілізації цінової ситуації на ринку цукру відповідно до Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України».

2.11. Розробити та до 1 березня 2006 року внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» щодо ліцензування оптової торгівлі цукром і експортних операцій з цукром, виробленим у межах квоти «А» для забезпечення потреб внутрішнього ринку.

2.12. Доручити Антимонопольному комітету України перевірити формування цін на ринку цукру для запобігання монополії окремих суб'єктів цього ринку.

3. Розглянути у лютому-березні 2006 року у визначеному Регламентом Верховної Ради України порядку такі законопроекти:

про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» щодо фінансової підтримки розвитку тваринництва (реєстр. № 9021);

про внесення змін до статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України «Про акцизний збір» щодо пального для сільськогосподарських товаровиробників (реєстр. № 8088);

про внесення змін до деяких законів України (реєстр. № 1315);

про внесення змін до Закону України «Про електроенергетику» (реєстр. № 3128);

про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України (реєстр. № 7728);

про рибне господарство та промислове рибальство (реєстр. № 8492);

про ресурсне забезпечення сільського господарства нафтопродуктами (реєстр. № 7431);

про державну підтримку виробництва мінеральних добрив (реєстр. № 7424);

про розвиток виробництва та споживання біологічних видів палива (реєстр. № 4444);

про внесення змін до Закону України «Про стимулювання розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу» щодо визначення продукції вітчизняного походження (реєстр. № 8654).

4. Кабінету Міністрів України у квітні 2006 року поінформувати Верховну Раду України про хід виконання цієї Постанови.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
21 лютого 2006 року.
№ 3442-IV.

■ **ВІДКРИТИЙ ЛИСТ**

Доки триватиме «номерний» монополізм?

В. о. Прем'єр-міністра України Юрію ЄХАНУРОВУ
В. о. міністра внутрішніх справ Юрію ЛУЦЕНКУ
Голові Антимонопольного комітету Олексію КОСТУСЄВУ

Відповідно до положень Закону України «Про звернення громадян» звертаємося до вас через газету, оскільки уже втратили всі надії вирішити свої болючі проблеми «прямим» шляхом — через підконтрольні вам служби. Тому сподіваємося, що принаймні оприлюднення ситуації, яка склалася на ринку виробництва номерних знаків для автомобілів, стимулює розв'язання у правовому полі проблем нашої галузі. Адже стосуються вони мільйонів наших громадян, оскільки номерні знаки — товар, можна сказати, першої необхідності не лише для людини, яка має власне авто, а й для підприємств та організацій різних форм власності. Не кажучи вже про наші власні проблеми — проблеми вітчизняних товаровиробників.

...Ще за радянських часів у Дніпропетровську існувало доволі скромне підприємство — фабрика металоспортивних виробів «Динамо», в керівництві якої працювали зазвичай відставні міліцейські чини. 1992 року в його назві з'являється абревіатура «СП», і колишня фабрика перетворюється на україно-англійське підприємство «Динамо-Сілейр». Тоді само з'являється і наказ МВС № 203, яким забороняється всім іншим підприємствам, крім згаданого, виготовляти номерні знаки, а ДАІ має закуповувати їх лише тут. Власне, тоді на цю «монопольку» особливо ніхто й не претендував.

Але часи змінюються, і невдовзі дехто «розплямкав», що 500 000 номерних знаків — щорічна потреба України — досить ласий шматочок для бізнесу, який хоч і є технологічно складним, але не настільки нереальним, щоб ним займалося одне-єдине підприємство на всю країну. Чи не найперші зрозуміли це в Полтаві, де місцеве МПП «Вьюга», «відкатавши» технологічний процес, прийшло до несподіваного результату: їхні номерні знаки, попри високу якість, виявилися ще й на порядок... дешевшими від тих, які за «посередництва» ДАІ пропонувало автолюбителям «Динамо-Сілейр». Але радість була передчасною: у нашій державі мало зробити щось унікальне (хай навіть просто дешевше) — значно складніше подолати звиклих до «стабільності» чиновників. Тим паче що на той час — у 1998 році — МВС уже уклало, ніде правди діти, договір з «Динамо-Сілейр» строком... аж на 7 років!

З огляду на це не варто переказувати всі перипетії, пов'язані з опором міліцейських чиновників «замахові» на монополізм, — їх неодноразово оприлюднювала центральна і місцева преса. Це дало певний позитивний результат, але загалом ситуація мало змінилася: де тільки можна генерали вставляли палиці в колеса «чужим» виробникам. Відбувалися численні судові процеси, до справи долучалися Антимонопольний комітет і Комітет з підприємництва, але в той чи інший спосіб їхні рішення або втілювалися в практику половинчасто, або й взагалі відверто ігнорувалися. Бо міліцейські начальники завжди намагаються «по-своєму» трактувати той чи інший документ, щоразу спотворюючи саму його суть. Тим часом як суть завжди має бути одна: дайте можливість за рівних умов працювати на цьому ринку всім — на законних підставах, чесно і прозоро. Але ж не дають!

Нині всім уже зрозуміло, як усе це відбувалося за колишньої влади, коли особисті інтереси ставилися вище не лише державних, а й вимог закону. Тому у нас і було багато сподівань, що після приходу нової влади, нового керівництва МВС і змін в урядових структурах старі схеми зрештою буде зламано. Підтверджували це й декларації вищих керівників держави та самого міністра внутрішніх справ. На жаль, вкотре нашими законними інтересами знехтувано.

Так, харківська фірма «Світлофор» торік нарешті виграла тендер на виробництво й постачання номерних знаків, але, виявляється, це була «піррова перемога» — скористатися цим правом харків'яни так і не змогли. Дивним чином СП «Динамо-Сілейр» за допомогою чиновників МВС (певне, що не задарма) вдалося «реанімувати» дію того сумнозвісного семирічного контракту. А це означає, що про жодні тендери навіть на наступні роки не може бути й мови. І 2006 рік — це показовий приклад цієї «схеми». Адже враховуючи всі процедурні питання, МВС мало ще у вересні-жовтні минулого року оголосити такий тендер на 2006 рік. Але цього всупереч законодавству не було зроблено!

Отже, знову — тільки «Динамо-Сілейр», а решті — «дзуськи»? І тут уже не йдеться про конкуренцію як таку — це просто прямий шлях до знищення уже налагодженого виробництва на інших підприємствах. Що мають сьогодні робити харківські «Світлофор» і «Маха», полтавські «Вьюга» і «Знак»? Згортати виробництво, звільняти людей і чекати, що хтось колись все-таки розбереться, що відбувається за лаштунками «номерного» бізнесу — не з точки зору особистих інтересів, а з позицій закону, інтересів держави і споживача? А як бути з інвесторами, яким той же «переможець» тендера «Світлофор» залишається винним 7,5 млн. євро? Вони ж бо повірили, що в нашій державі торжествує закон, зрештою, нормальні ділові стосунки, а не свавілля окремих чиновників, серед яких, на жаль, і люди з генеральськими погонами.

Сподіваємося, що відповіді на ці запитання все-таки буде знайдено найближчим часом у високих державних кабінетах. І, повірте, шановні панове, що виграє від цього не лише держава, виграє споживач — головна постать, навколо якої й повинен «крутитися» будь-який бізнес. Навіть такий специфічний, як номерні знаки.

...Нам достеменно відомо, що шановний міністр Юрій Луценко добре обізнаний у цій «темі», оскільки один із авторів цього звернення мав честь йому розповісти про всі перипетії особисто. Але минув час, а зрушень на краще — жодних! Тому складається враження, що й нині у Міністерстві та Департаменті ДАІ, очолюваному паном Коломійцем, продовжують «кришувати» бізнес, який протягом усіх цих років МВС небезпідставно вважало «своїм». І доки так відбуватиметься, доти справа наведення ладу в державі залишатиметься лише декларативно-популістським гаслом і для нової влади, на яку так багато сподівань покладали й ми, підприємці.

Валентин РЯЗАНОВ, директор НВ ТОВ «Знак» (Полтава),
Андрій КОНДРАТЮК, генеральний директор МПП «Вьюга» (Полтава),
Григорій КУНІН, генеральний директор ТОВ «Маха» (Харків),
Олег ПАЛЄЄВ, директор ТОВ «Світлофор» (Харків).

■ **ОФІЦІЙНО**

Постанова Верховної Ради України

Про проведення міжнародної конференції «Роль вищих органів фінансового контролю у боротьбі з корупцією та шахрайством» у вересні 2006 року в м. Києві

З метою підвищення ролі й значення незалежного фінансового контролю в державі, посилення боротьби з фактами проявів порушень і зловживань у бюджетно-фінансовій, економічній та соціальній сферах та з нагоди 10-ї річниці діяльності Рахункової палати, Верховна Рада України **постановляє**:

Доручити Кабінету Міністрів України до 1 березня 2006 року за участю Рахункової палати створити організаційний комітет по підготовці та проведенню міжнародної конференції «Роль вищих органів фінансового контролю у боротьбі з корупцією та шахрайством» у вересні 2006 року в м. Києві та розробити комплексний план заходів з визначенням обсягів та джерел її фінансування.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
23 лютого 2006 року,
№ 3473-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про заслуховування інформації Кабінету Міністрів України про стан виконання державного та місцевих бюджетів за 2005 рік та вплив поточної економічної ситуації на виконання бюджету в 2006 році

З метою забезпечення контролю за дотриманням бюджетного законодавства на кожній стадії бюджетного процесу та недопущення розбалансування показників державного та місцевих бюджетів на 2006 рік у сучасних економічних умовах Верховна Рада України **постановляє**:

Заслухати 14 березня 2006 року на пленарному засіданні Верховної Ради України інформацію Кабінету Міністрів України про стан виконання державного та місцевих бюджетів за 2005 рік та вплив поточної економічної ситуації на виконання бюджету в 2006 році.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
23 лютого 2006 року,
№ 3474-IV.

Закон України

Про приєднання України до Конвенції УНІДРУА про міжнародний фінансовий лізинг

Верховна Рада України **постановляє**:

Приєднатися до Конвенції УНІДРУА про міжнародний фінансовий лізинг, вчиненої 28 травня 1988 року в м. Оттаві.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
11 січня 2006 року.
№ 3301-IV.

Закон України

Про приєднання України до Конвенції УНІДРУА про міжнародний факторинг

Верховна Рада України **постановляє**:

Приєднатися до Конвенції УНІДРУА про міжнародний факторинг, вчиненої 28 травня 1988 року в м. Оттаві.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
11 січня 2006 року.
№ 3302-IV.

СЕЛО

СЕРЕДА, 1 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 39 (3789)

Навіть із зарплатою у дві тисячі гривень немає кого посадити на трактор чи комбайн

9-та стор.

Віце-прем'єр з питань АПК Юрій МЕЛЬНИК повідомив, що затверджено перелік сільгосптехніки вітчизняного і спільного виробництва для часткової компенсації її вартості з держбюджету — на ці цілі передбачено 32 млн. грн.

■ ПЕРСПЕКТИВА

Приїхали

Напередодні посівної найбільший попит на ринку сільгосптехніки мають запчастини

(Початок на 1-й стор.).

Про технічні SOS, які нинішнього року як ніколи гучно долинають з полів, свідчить інформація з регіонів. Доводиться констатувати: процес, коли списання зношеної техніки значно перевищує її закупівлю, ні зупинити, ні принаймні уповільнити не вдалося. Перспектива невчасного проведення через нестачу техніки польових робіт, через що селяни в підсумку втрачають мільйони гривень, прописана жирним рядком на порядку денному. Тому стурбовані майбутньою хлібною ситуацією керівники регіонів замовили загалом тракторів та іншої сільгосптехніки на 2,5 мільярда гривень. Такою цифрою принаймні оперує Міністерство аграрної політики. Замовити замовили, тільки техніки селяни все одно не купують, бо нема грошей. Звісно, і торік сільгоспмашин купували мало, але нинішній сезон у цьому плані стане, схоже, сумним рекордом.

Станом на 20 лютого **на внутрішньому ринку реалізовано лише 64 трактори ХТЗ та 16 — виготовлених «Південмашем», кількасот сівалок вітчизняного виробництва. З комбайнами взагалі непереливки. З початку року «Славутичів» продано аж два, хоча на складі чекають на покупця 29 новеньких машин**. Така ситуація з технікою ставить під сумнів проведення — вчасне і в повному обсязі — весняно-польових робіт. З другого боку, це впливає на фінансове становище підприємств сільгоспмашинобудування. Склади вщент забиті машинерією. Так, **на ХТЗ залишаються нереалізованими 700, на «Південмаші» — 374 трактори. Тому виробничі потужності, де продукують машини для аграрників, використовують частково або і повністю зупинено. Приміром, торік за січень-лютий на харківському заводі склали 190 тракторів, нинішнього року — жодного, на дніпропетровському у 2005-му виготовили 260, нинішнього року — вп'ятеро менше. З того, що не залежується на складах, — це запчастини. Всього у країні лише за січень їх було реалізовано на 35,1 мільйона гривень. На 8,7 мільйона виконано робіт з ремонту техніки**.

Звісно, в тому, що машини простоять весняні роботи на складах, можна винуватити безгрошів'я аграрників, які не готові купувати їх одразу за повну вартість. Але «розумна» аграрна політика також дається взнаки. **Якщо минулої осені ті самі трактори ХТЗ реалізовували на умовах 30-відсоткової компенсації їх вартості, то на селі, відповідно, і сьогодні чекають на введення таких знижок**. Проте запровадження випробуваного механізму, схоже, все ще вимальовується на паперах у високих столичних кабінетах.

Справі міг би зарадити фінансовий лізинг. Тим більше що, починаючи з 1998 року, асигнування державного бюджету у справу закупівлі аграрниками сільгосптехніки вже перевищили мільярд гривень. Проте цей вид державної підтримки залишається недоступним для більшості господарств. Такий висновок оприлюднила Рахункова палата. Там вважають, що **лізингові операції могли б бути ефективнішими, якби держава забезпечила більш жорсткий контроль за цінами на техніку вітчизняного виробництва, бо на шляху до аграрників її вартість зростає майже вдвічі**. Крім того, невиконання підприємствами — виробниками сільськогосподарської техніки вимог Закону України «Про захист прав покупців сільськогосподарських машин» з послуг технічного сервісу завдає сільгоспвиробникам значних збитків, що, у свою чергу, є стримувальним чинником у передачі техніки в лізинг. У Рахунковій палаті звинувачують Мінагрополітики. Мовляв, саме це відомство як головний розпорядник коштів неефективно розпоряджається фінансами держбюджету, що спрямовуються на проведення операцій з лізингу. Тільки в 2005 році аудитори Рахункової палати встановили факти неефективного їх використання та управління в сумі 16,9 мільйона гривень.

Галина КВІТКА.

Фото з архіву «Голосу України».

Ось тобі, бабцю, і... ріпак,

або Як позичити гроші в держави і не повернути їх

■ РЕАЛІЇ

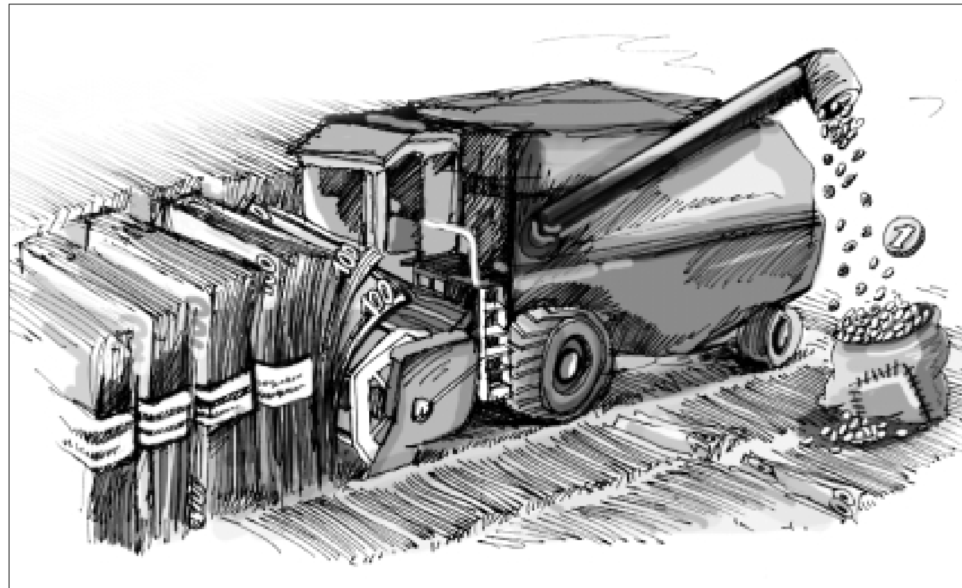
Ще один інноваційний проект у Чернігівській області лопнув, як мильна бульбашка, спорожнивши державну казну майже на три мільйони гривень. Таких сумних висновків дійшли спеціалісти КРУ в Чернігівській області, перевіривши фінансову дисципліну в регіональному відділенні Української державної інноваційної компанії.

Але про все по порядку. У 2000 році Чернігівська державна сільськогосподарська машинно-технологічна станція (ЧДС МТС) запропонувала інноваційний проект з красивою назвою «Інтенсивна технологія вирощування олійних культур на базі вітчизняних наукових досягнень з одночасним очищенням землі від радіоактивного забруднення». Ідея знайшла схвалення і гарячу підтримку в тодішнього керівництва області. Проект пройшов необхідну експертизу, і його виконавець, тобто ЧДС МТС, отримав від Чернігівського регіонального відділення Держінноfонду (правонаступником якого згодом стало ЧРВ Української державної інноваційної компанії) позику в сумі мільйон 431 тисяча гривень. На ці кошти кошторисом до інноваційного проекту, зокрема, передбачалося придбати 14 тонн насіння ярого ріпаку за ціною 8,5 тис. грн. за тонну й 64 тонни суперфосфату на суму 31 тис. грн. За рахунок коштів інноваційної позики МТС також мала придбати 6 одиниць обладнання на загальну суму 86, 4 тис. грн. А, крім того, для реалізації проекту згідно з договорами фінансового лізингу МТС (її Бобровицька філія) отримувала 15 одиниць сільгосптехніки на загальну суму 1528 тис. грн.

Засукавши рукава, керівники підприємства приступили до справи. Закупили аж 26,4 тонни насіння ярого ріпаку за ціною 4,5 тис. грн. за тонну, суперфосфат і техніку. Але, як з'ясували контролери-ревізори, взимку і навесні 2002 року насіння ріпаку реалізували Ніжинському жиркомбінату як таке, що втратило посівні якості. Оскільки в 2001—2002 роках фактично не використовувалося для посівів через відсутність необхідних площ.

Суперфосфат було частково продано ФГ «Колос» (13,82 т), а частково (10,2 т) — списано як нестачу внаслідок крадіжки (причому без необхідної в такому разі інвентаризації).

Не краща доля спіткала й лізингову сільгосптехніку. Так, станом на 29.08.05 контролери-ревізори КРУ в Бобровицькій філії ЧДС МТС переконалися в наявності лише чотирьох (з 15) одиниць обладнання. Решта техніки перебувала у третіх осіб, зокрема в Чернігівській, Вінницькій, Кіровоградській, Київській областях.

Термін повернення інноваційної позики вже минув. Та ані запозичених грошей, ані ріпаку від цього проекту держава так і не побачила... І, мабуть, уже не побачить. Інноваційні кошти випарувалися, як у того спритного факіра: були і немає. Ось такий фокус, панове!

Матеріали перевірки КРУ передано до правоохоронних органів.

Що кажуть спеціалісти КРУ

Алла МАКСАК, начальник відділу контролю у сфері освіти, науки, культури:

— ЧДС МТС мала повернути інноваційні кошти в III кварталі 2005 року. Але графіки погашення позики та лізингових платежів не виконуються. Результатом фінансово-господарської діяльності ЧДС МТС станом на I півріччя 2005 року є непокриті збитки в сумі 8 мільйонів 226,5 тис. грн. Отже, неважко спрогнозувати результат такої діяльності: повернення коштів у державну казну залишається під великим сумнівом. На мою думку, проблеми у взаємовідносинах УДІК з боржниками, безумовно, виникають через недосконалість чинних нормативних актів і юридичні колізії. Роками тривають тяжби. Працівники КРУ не раз повідомляли правоохоронні органи про проблеми, пов'язані з поверненням інноваційних коштів. Але змін на краще не сталося.

Коментар прокуратури

Світлана ШКЛЯР, начальник відділу захисту майнових, інших особистих прав і свобод громадян та інтересів держави:

— Обласній прокуратурі вже вдалося дещо зробити в цій ситуації. Створено прецедент для повернення техніки, розвезеної по різних областях. Справа в тому, що перевірка передачі техніки, отриманої в рамках цього проекту на умовах лізингу, в інші регіони «на відповідальне зберігання» проводилась і прокуратурою. Результатом став її позов до господарського суду щодо двох зернозбиральних комбайнів — найдорожчих машин (в сумі коштують майже мільйон) з отриманої за цим проектом сільгосптехніки.

Думка керівника інноваційної компанії

Андрій ТРУБЕНОК, голова Чернігівського регіонального відділення Української державної інноваційної компанії:

— У тій ситуації (мається на увазі 2000 рік. — **Авт.**) адміністрації області дуже хотілося впровадити цей проект. До нас направляли відповідні листи, звернення. Їх не можна було не брати до уваги. Адже якщо проект не має підтримки влади, для нього це великий мінус. І потім... Проект пройшов експертизу Державного центру експертизи (Харків)... На мою думку, з одного боку, тут далася взнаки недосконалість технології видачі інноваційних позик на той час, з другого — мали місце прорахунки конкретного виконавця проекту.

Позиція виконавця проекту

Олександр ЧАЙКА, директор ЧДС МТС:

— У жодному разі не вважаю себе винним. На момент отримання інноваційної позики на руках у мене були договори оренди землі, укладені з сільгосппідприємствами терміном на 5 років. Але після розпаювання земель у нас почали забирати посівні площі. У нашого підприємства з'явився сильний конкурент на землю. У 2000 році я гадав, що життя склалося, що на нашому підприємстві буде побудовано маленький комунізм.

Інформація для роздумів

На час перевірки Чернігівського регіонального відділення Української інноваційної компанії органами Державної контрольно-ревізійної служби загальна дебіторська заборгованість перед УДІК за інноваційними позиками, виданими в області впродовж 1997—2000 років, становила 7,7 мільйона гривень.

Любов САКУН, головний спеціаліст з питань взаємодії зі ЗМІ та у зв'язках із громадськістю контрольно-ревізійного управління в Чернігівській області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

З вилами і граблями в Європу

■ СИТУАЦІЯ

Волинь з робочою поїздкою відвідав в. о. міністра аграрної політики України Олександр Баранівський. Однак його приїзд не дав місцевим аграріям відповіді на запитання, які їх хвилюють.

На жаль, як і торік, в. о. міністра не побував там, де його аграрний цех дає найбільші збої. Пильне начальницьке око так і не побачило десятки тисяч гектарів облогуючих, зарослих бур'янами земель, сотні зруйнованих тваринницьких приміщень і тракторних бригад, металобрухту, що колись був тракторами і комбайнами. Не відвідав Олександр Баранівський майже лежачі сільгосппідприємства і ті, що вже почили в Бозі. Чомусь його маршрут проліг звичним для високого київського начальства приміським Луцьким і аж ніяк не гіршим Горохівським районами. А чому б високому урядовцю не поїхати, наприклад, у Камінь-Каширський, Любешівський, Ратнівський райони, де потужних сільгосппідприємств майже не залишилося, а селяни живуть здебільшого за рахунок збирання грибів і чорниць, а ще наймитування в південних районах області і сусідній Білорусі. А шкода! Селянам в. о. міністра, може, і не допоміг би, зате побачив би життя таким, яким воно є насправді, а не його парадну картинку. Поганим помічником Баранівському в цій справі був і начальник головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Анатолій Аршулік, який того дня більше говорив про перспективи галузі, а не про сьогоднішню критичну ситуацію в аграрному цеху області.

Щоправда, з реальним станом справ в. о. міністра все-таки довелося познайомитися. На пленарному засіданні, де аналізували роботу агропромислового комплексу області за 2005 рік та обговорювали завдання, які випливають у зв'язку з

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

оголошення 2006 року Роком села. На що один з учасників наради попросив ведучого уточнити: «Яким роком? Розвитку села чи його остаточного знищення?» Факти, оприлюднені з трибуни цього високого зібрання, участь в якому також узяли керівники сільгосппідприємств, фермери, селяни-одноосібники, пригломшували своєю страшною правдою. Ось деякі з них. Станом на 1 січня 2006 року в Україні залишилося менше худоби, ніж було на 1 січня 1945 року. Тобто одразу після фашистської навали. У восьми тисячах сіл України за три останні роки не народилося жодної дитини. І це за того, що всі наші президенти: і Леонід Кравчук, і Леонід Кучма, і, врешті-решт, Віктор Ющенко родом із села! І як то вже треба не любити свою колиску, довівши її за роки свого правління до такого страшного зубожіння!

Голова сільськогосподарського виробничого кооперативу «Прип'ять» Ратнівського району Микола Макарук у виступі проаналізував ситуацію, яка склалася в поліських районах області. У районі 75 відсотків сільгоспугідь розташовано на меліорованих землях, а в «Прип'яті» — на 90. Однак через брак коштів ніхто не доглядає за внутрігосподарськими меліоративними мережами, вони виходять з ладу, тому щороку втрачаються тисячі гектарів угідь. Підвищується кислотність ґрунтів, і якщо не провести їх вапнування, то через кілька років на них не ростимуть навіть бур'яни.

Директор приватного сільгосппідприємства «Русь» Горохівського району Роман Притулюк, їдучи на нараду, придбав у магазині за 2,5 гривні півторалітрову пляшку мінеральної води, у селян за одну гривню таку саму пляшку молока, літровий пакет розфасованого на заводі молока — вже за чотири гривні і виставив їх разом із цінниками перед трибуною.

— Хіба може селянин працювати за такого диспаритету цін? Чому нам ввозять з-за кордону дешеве м'ясо, нищачи у такий спосіб власне тваринництво? — обурювався керівник. — Адже ми не маємо такої підтримки, як в тій-таки сусідній Польщі, де кожен власник худоби отримує значні дотації від держави.

— Ціни на картоплю і моркву нині високі, тож цієї весни селяни знову спокусяться на них і засадять, засіють великі площі. А потім виявиться, що продукції вирощено забагато і її, як це було 2004 року, немає куди збути. Хоч худобу годуй, хоч за копійки віддавай, — з болем у голосі казав керівник фермерського господарства «Волена» Ківерцівського району Володимир Вінцюк. — Треба, щоб держава взяла на себе турботу про певне планування ринку. Адже в країнах із ринковою економікою є такі поняття, як квоти на вирощування цукрових буряків, планування посівів зернових тощо. Міністерство агрополітики повинно взяти на себе цей клопіт. Як і про технічне переозброєння сільського господарства. Із лопатою, косою, граблями і вилами в Європу нас не пустять.

Про кадровий голод на селі вела мову директор приватного сільгосппідприємства «Дружба» Луцького району Валентина Здрилюк.

— За останні роки господарство придбало чимало сучасної складної в обслуговуванні іноземної техніки, однак навіть із зарплатою в 2000 гривень немає кого посадити на трактор чи комбайн, — зауважила Валентина Степанівна. — Важко знайти висококваліфікованого інженера, агронома, хоча вищих і середніх спеціальних навчальних закладів в Україні дуже багато.

У спеціальних сільськогосподарських навчальних закладах, відзначив в. о. міністра, нині здобувають освіту 240 тисяч юнаків і дівчат. Однак даються взнаки недоліки ще радянської вищої школи, коли основний акцент робили на знаннях теорії. Доучувати їх доводиться вже в господарствах. Нині цим ніхто перейматися не хоче. Тож тепер наголос робитиметься на практичній підготовці студентів. «Щоб навіть п'яний ветлікар зумів зробити укол наосліп», — пожартував Олександр Баранівський. Було б смішно, якби не боляче!

Микола ЯКИМЕНКО.

Фермер чи городник?

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Я маю земельний пай і хочу виділити його в натурі. Мені сказали, що отриману земельну ділянку можна оформити для ведення товарного виробництва або приєднати до наявного городу. Яка різниця між цими варіантами?

Іван ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ.

Рівненська область.

Є кілька можливостей щодо оформлення земельної ділянки під час розпаювання. Перша з них — виділення земельної ділянки для ведення товарного сільськогосподарського виробництва. Інша передбачає збільшення земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства за рахунок виділення у натурі земельної частки (паю). Різниця між ними полягає у правах власника щодо користування та розпорядження такою ділянкою. Так, земельні ділянки для ведення особистого селянського господарства не можуть використовуватися для товарного виробництва сільськогосподарської продукції, зокрема для ведення фермерського господарства. Власники ділянок для ведення особистого селянського господарства мають право самостійно господарювати на землі, укладати будь-які угоди, реалізовувати надлишки виробленої продукції на ринках, а також заготівельним, переробним підприємствам та організаціям, іншим особам, самостійно здійснювати матеріально-технічне забезпечення власного виробництва, мають право відкривати рахунки в установах банків та отримувати кредити, бути членами кредитної спілки, надавати послуги з використанням майна особистого селянського господарства, в тому числі у сфері сільського зеленого туризму, використовувати для власних потреб наявні на земельній ділянці загальнопоширені корисні копалини, торф, лісові насадження, водні об'єкти, а також інші корисні властивості землі, вільно розпоряджатися майном, виробленою продукцією та продуктами її переробки, брати участь у конкурсах сільськогосподарських виробників для отримання бюджетної підтримки відповідно до загальнодержавних і регіональних програм, об'єднуватися у виробничі товариства, асоціації, спілки для реалізації спільних інтересів, здійснювати зовнішньоекономічну діяльність. Проте така діяльність членів особистого селянського господарства не повинна мати характеру підприємницької, тобто такої, що здійснюється на постійній основі з метою одержання прибутку. Якщо ж власник має намір використовувати земельну ділянку для здійснення підприємницької діяльності у сфері сільського господарства, наприклад, для створення фермерського господарства, йому вигідніше було б виділяти земельну ділянку в натурі саме для ведення товарного сільськогосподарського виробництва.

Ще одна істотна різниця у правах власника земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства та товарного сільськогосподарського виробництва полягає в тому, що заборона (мораторій) на відчуження у будь-який спосіб, крім передачі у спадщину та вилучення для суспільних потреб, таких ділянок поширюється лише на земельні ділянки для ведення товарного сільськогосподарського виробництва. Це означає, що земельні ділянки особистих селянських господарств можуть бути у будь-який спосіб відчужені і до 1 січня 2007 року.

Наталя ВІЛАМОВА,
юрист.

■ ВРОЖАЙ-2006

Хліб родить погода

Другий удар холодів, що панували на Одещині в січні, знищив більш як 30 відсотків озимих. Загалом у регіоні під них ось уже протягом кількох років стабільно виділяють майже 700 тисяч гектарів.

— Технологія вирощування озимих, — каже перший заступник начальника головного управління агропромислового розвитку Одеської облдержадміністрації Іван Панчишин, — вимагає чіткого дотримання оптимальних термінів сівби. Для одеського регіону — це третя декада вересня. Але в другій половині серпня минулого року, весь вересень і першу декаду жовтня в області не випало практично ні краплини дощу. Тому селяни й вирішили сіятися в жовтні. А тут і дощі наспіли. Теплі листопад і грудень сприяли розвитку озимих. Але накотила перша хвиля холодів. У деяких районах області морози сягали мінус 35 градусів.

Наприкінці січня — початку лютого вегетаційні процеси відновилися. Та знову вдарили холоди. В результаті 35 відсотків пшениці виявилося в незадовільному стані, 65 відсотків — ячменю, 70 відсотків — озимого ріпаку. Імовірно, близько 200 тисяч гектарів озимих доведеться пересівати.

Критична ситуація в Одеській області склалася і з багаторічними культурами. Втрати винограду, приміром, залежно від сортів становитимуть від 70 до 100 відсотків. Це не означає, що плантації виноградників вимерзли. Просто очікуваний врожай «сонячної ягоди» буде значно менший, ніж у минулі роки. Якщо 2005-го в регіоні було зібрано 190 тисяч тонн винограду, то нинішнього сезону врожай становитиме приблизно 100 тисяч тонн. Найбільше постраждали столові сорти винограду, менше — технічні. Багаторічна й однорічна лоза переважно витримали удар холодів: замість врожайних центральних гілок розвиваються бічні і сплячі. Тобто виноградники включили власні біоенергетичні резерви.

Що ж до забезпечення селян ПММ і технічної підготовки до весняно-польових робіт, то до 1 березня планується підготувати 100 відсотків ґрунтообробної техніки, 95 відсотків — тракторів. Сільгосппідприємства забезпечені пальним на 58 відсотків.

За прогнозами метеорологів, березень у регіоні очікується теплий. Можливо, вже за один-два тижні південні райони Одещини розпочнуть весняно-польових робіт.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ АКТУАЛЬНО

Банкіри в поле не поспішають

Лише 11 із 40 банків, які працюють на Вінниччині, уклали угоди з аграріями на надання кредитів для проведення весняно-польових робіт.

Загалом банківські позички становлять 70 мільйонів гривень — на 20 відсотків більше минулорічного. Однак кількість позичальників залишилася такою само. А в чотирьох районах аграріям поки що не вдалося позичити жодної гривні.

На думку фахівців, небажання банків працювати із сільгосппідприємствами пояснюється насамперед значними ризиками — не повернуто 13 мільйонів гривень раніше позичених грошей. Сорок позичальників не можуть розрахуватися за отримані кредити ще з 2001 року.

Голова Вінницької облдержадміністрації вважає, що така політика банків гальмує розвиток аграрного сектора економіки області. Він також нагадує керівникам банківських установ про їхні ж зобов'язання фінансувати передусім АПК, потенціал якого — майже 60 відсотків у загальній структурі економіки регіону. Керівник Вінниччини також застеріг банкірів від «подвійної» бухгалтерії, до якої вдавалися торік у деяких установах, коли змушували позичальників оформляти ще й додаткову угоду. Внаслідок чого середній відсоток наданих кредитів становив 23,1 замість визначених 18,5 відсотка.

Тим часом лише на придбання пально-мастильних матеріалів дефіцит коштів у господарствах визначається сумою у 102 мільйони гривень. Щоб упоратися з усіма роботами, треба позичити більш як 300 мільйонів гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Не розквітнуть яблуні і груші

Кримські яблуневі сади вимерзли на чверть, груші — на 90 відсотків. Виноградники — теж на 90—94 відсотки.

Врожаю персиків, абрикосів і черешні практично не буде. «У найменш постраждалих районах максимально вдасться зібрати 15 відсотків плодів кісточкових», — повідомив заступник міністра АПК автономії Сергій Пелагенко. А ще можуть внести корективи весняні холоди. За підрахунками, цьогорічний врожай фруктів становитиме близько 25 тис. тонн проти 80 тисяч минулорічних. Винограду — не більше. Отже, вин не вироблять.

Мороз пошкодив не лише плодоносні бруньки, а й коріння багатьох дерев, менше вражені ростові бруньки. Дерева почнуть реанімувати і відновлювати, щоб отримати врожай хоча б наступного року. Та на необхідні агротехнічні заходи не вистачає коштів. Жоден банк нині не розглядає сад як заставу, тому взяти гроші нема звідки.

З овочами стан у регіоні — не кращий: за кілограм картоплі торговки правлять уже 6 гривень., за капусту і моркву — 5, буряк продають на гривню дешевше. Високі ціни, схоже, триматимуться до літа, бо запаси минулорічного врожаю добряче підмерзли. В аграрному Криму бізнесмени не поспішають вкладати інвестиції в заводи з переробки сільгосппродукції й будівництво ємних овочесховищ. Адже ця діяльність пов'язана зі значним ризиком. Тому підприємці заробляють гроші простіше — перепродують в благословенному краї овочі й фрукти з інших регіонів держави.

Віктор ХОМЕНКО.

Віра ще не згасла

Шановна редакціє!

Звертаюся до вас з приводу статті, надрукованої у газеті «Голос України» № 23 від 07.02.2006 р., і хочу викласти свій погляд на ситуацію, яка склалася близько двох років тому навколо судової системи Херсонщини, яку я, як голова апеляційного суду, очолюю близько десяти років.

На початку 2004 р. широкого розголосу в області набуло функціонування фірми «Біолог». Ця структура налагодила випуск неякісного шиферу «Біолайн», що, за висновком експертизи, проведеної Науково-дослідним інститутом будівельного виробництва Держбуду України № 128/01-08 від 18.02.2005 р., не може вважатися будівельним матеріалом узагалі, а його використання може бути небезпечним для споживачів та працівників заводу. Згідно з довідкою Державної податкової адміністрації у Херсонській області №469/10/13-28 від 23.02.2005 р., підприємство сплатило державі податків аж 1620 грн. Діяльність цієї структури завдала значних збитків багатьом споживачам, які почали звертатися по захист своїх прав у суди. Будучи незадоволеним рішеннями місцевих судів, які задовольнили низку позовів про відшкодування збитків, тодішнє керівництво фірми почало чинити тиск на суди області, на мене особисто, намагаючись отримати підтримку в прийнятті судових рішень на свою користь. Не домігшись бажаного, окремі особи розпочали кампанію з дискредитації мене, як голови апеляційного суду, з метою усунення з посади.

Для початку — взялися за збір інформації про мене, не гребуючи підмовою людей, які близькі до моєї сім'ї, стеженням, з'ясуванням вартості покупок, зроблених членами моєї родини, і таке інше. Далі — відомі вам фото належного мені майна, які разом з коментарями наклепницького змісту публікують для початку в херсонській газеті «Честное слово» разом з погрозами «дать по рукам» чиновникам, котрі їм не вгодили. Після цього — чергова спроба «домовитися» зі мною. Наступний крок — скарги до різних інстанцій, звинувачення мене у створенні «корумпованої, злочинної мафії». Даються надумані «експертні» висновки вартості нашого майна і на підтвердження всього лише один «документ» — газетні публікації.

Протягом року за цими скаргами проводилися перевірки Вищою радою юстиції, Радою суддів України, слідчими органами, комітетами Верховної Ради. Всі скарги не знайшли підтвердження в жодному пункті. Здавалося б — крапки поставлено. Та... все починається спочатку: ті самі скарги, ті самі фото, але вже у більших масштабах здійснення піар-акції.

Протягом року — замовні пікети, брудні наклепницькі публікації, скарги, погрози. Цими діями організатори акцій всіляко намагаються деморалізувати суд, мене особисто, дестабілізуючи роботу державного органу, створивши психологічну напругу в колективі. В таких умовах моя сім'я, діти живуть під страхом небезпеки за своє життя, під охороною і навіть переховуються. Блюзнірством і цинізмом тхнуло, як на мене, від так званого вибачення, що раптом з'являється на шпальтах газети «Честное слово»: «находясь перед иконами Иисуса Христа, Матери Божьей, Преподобных Отцов Печерских и Блаженной Ксении Петербургской — искренне, всем сердцем и всей душой... Прошу прощения, и особенно у женщин, семьи Иванищука Анатолия Петровича... которым по неблагоприятному стечению обстоятельств причинил обиды и душевные страдания». Через кілька днів після цього було знищено автомобіль, що належав нашій сім'ї.

Ось така преамбула.

Тепер щодо публікації у вашій газеті

Обурення колективу апеляційного суду Херсонської області викликав розміщений на шпальтах вашої газети передрук інформації про «таксу», згідно з якою можна зменшити термін покарання. Вважаю, якщо стаття настільки персоніфікована, то слід було б документально аргументувати: який суддя зменшив термін покарання і за яку суму.

Щодо самопідпалу І. Куліди — слідчими органами встановлено факт непричетності будь-кого із працівників суду до цього трагічного випадку.

Про європейський спосіб життя та голлівудський стиль.

Автору статті не личило б так тенденційно висвітлювати приватне життя моєї сім'ї. У судді, як і в іншого громадянина нашої держави, можуть бути майнові статки. Головне — щоб вони відповідали заробіткам і з них платились податки у державну казну. Будинок, зображений на фото, придбаний членами моєї родини у 1996 р. на цілком легальні кошти (підтверджується перевірками) та має площу 93 кв. м. Щоправда, європейський порядок підтримуємо по-українськи, власними руками.

Досі знав, що стиль буває класичним, бароко, готичним тощо. Прикро, що для того, аби болісніше вдарити, пишуть ось такі перли про «голлівудський стиль», про мій «портрет, який відповідає європейським стандартам». На мою думку, європейський рівень життя — це коли усі рівні перед законом та захищені цим законом.

Про «недоторканність» та незахищеність

Серйозною проблемою судової системи України є поширена практика тиску на суд. Останнім часом застосовуються різноманітні механізми та технології чорного піару. Мимоволі суди стають заручниками цих небезпечних для держави ситуацій, які штучно створюють навколо них. На собі відчуваю шалений тиск з боку комерційних структур, що перебувають у конфлікті із законом, коли лише брудними технологіями брехні, наклепів намагаються дискредитувати, поставити на один щабель зі злочинцями. І тут надзвичайно важливою є громадська думка та ЗМІ, які відіграють значну роль у формуванні національної свідомості. Шкода, що іноді представниками ЗМІ перекручуються факти, пропонується довільне суб'єктивне або навіть замовне трактування судових рішень, нав'язуються загалу надумані взаємозв'язки і взаємообумовленості. До мене особисто вживається термінологія образливого, брутального характеру, публікується конфіденційна інформація. Наприклад, у місцевій пресі було надруковано листа за підписом голови Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією, в якому вказується адреса квартири, що мені належить, дата укладання договору купівлі-продажу, сума договору. Однак я довгий час не міг дозволити собі вдатися до судового захисту, як будь-який пересічний громадянин, оскільки вважав це неетичним, та зрозумів, що толерантність тут недоречна.

Замість післямови

А тепер про головне — чому ніяк не відреагував Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією на численні скарги обдурених покупців «шиферу», які надходили з приводу діяльності ТОВ «Біолог»? Невже має рацію той, у кого гроші, а не той, на чиєму боці закон?

Я вірю в те, що ми будуємо демократичну державу, принципом якої є верховенство права та закону. Я вірю в те, що в нашій державі всі рівні перед законом, незважаючи на наявність суддівської мантії чи депутатського мандату будь-якого рівня.

З повагою, Анатолій ІВАНИЩУК,
голова Апеляційного суду Херсонської області.

У Житомирі майже три тисячі громадян пікетували Апеляційний суд з вимогою реєстрації народного депутата Віктора РАЗВАДОВСЬКОГО кандидатом на посаду міського голови

Корупціонери в міністерстві, а лікарі одержують гонорар...

В. о. міністра охорони здоров'я України Юрій ПОЛЯЧЕНКО не любить слово «реформа», він хоче зробити так, щоб лікарі самі поїхали на село, і пропонує узаконити «гонорари» медпрацівникам. Про це в інтерв'ю головний медик країни розповів «Голосу України».

— Нещодавно було привселюдно представлено «Національний план дій в інтересах здоров'я народу України». Це чергова реформа вітчизняної системи охорони здоров'я? Чим вона відрізняється від попередніх перетворень?

— Давайте не будемо називати це реформуванням. МОЗ розробив «Дорожню карту» нашого подальшого просування. Ми хочемо акумулювати все хороше, що було в системі охорони здоров'я за останні 10 років. Починаючи з Національної програми здоров'я нації. Це комплекс взаємозалежних заходів, виконання якого поетапно призведе до структурних змін у галузі. Але це не реформа. Скоріше, продовження розпочатого з чітким баченням кінцевої мети — національної системи охорони здоров'я.

— І який старт цих переосмислень і перетворень? Чи є у вас програма-мінімум?

— Старт удалий, адже ми забезпечили нормальне фінансування галузі. Бюджетні асигнування збільшено на 4 млрд. і вони становлять на 2006 рік 17 млрд. грн. Уперше досягнуто фінансування медицини на рівні 3,3% ВВП. Збільшено на 30% видаткову частину. На 20% очікуємо підвищення зарплати медичним працівникам. Головне, що структурні зміни системи мають матеріальну основу. Вперше за останні роки програма «Цукровий діабет» пішла на місцеві бюджети. А це означає: з регіонів надходитимуть заявки, у центрі їх оброблюють, створюють реєстр, здійснюють координацію. Потім місцеві бюджети закуповують необхідні для регіону інсуліни і цукрознижувальні препарати.

А програма-мінімум пов'язана із сільською медициною. Це і є пріоритет 2006 року. Очікуємо, що сільські лікарі отримають соціальні пільги: додаткову відпустку, право на придбання земельної ділянки, пільги з кредитування, оплати житлово-комунальних послуг тощо. Відповідний закон уже є. Потрібна його фінансова підтримка. А це стане можливо, гадаю, у другому півріччі.

Уже сьогодні виділено 250 млн. грн. на устаткування ФАПів, амбулаторій районних лікарень плюс санітарна потреба. Вважаю, медицину на нижчому рівні профінансовано. І протягом 3-4 років ми зможемо цілком забезпечити всім необхідним потреби сільської медицини.

— А як все-таки ви пропонуєте вирішити кадрове питання? Знову за рахунок випускників медичних вузів, яких зобов'яжуть три роки відпрацювати на периферії?

— Медичні кадри для села — мій головний біль. Заганяти дипломників у села силоміць ніхто не буде. Ми — прихильники такої філософії: створити всі умови на селі для медпрацівників — і побутові, і професійні, щоб фахівці самі туди поїхали.

Я багато їжджу по Україні. Хочу подивитися особисто, що відбувається на рівні районів, сіл з ФАПами і сільськими амбулаторіями. Переконався: багато що залежить від місцевої влади, від громадськості.

МОЗ з місцевими адміністраціями укладає двосторонню угоду, в якій чітко вписано: що робить для людей у білих халатах держава, а що — місцева влада. Якщо в селі буде нове устаткування, транспорт, у лікаря — пільги й нормальна зарплата, житло і повага людей, то, гадаю, проблема з кадрами вирішиться сама собою. Головне, щоб почав працювати Закон про соціальні пільги сільським лікарям і зросла зарплата — наступного року вже на 35-40%. Але на реалізацію цих планів потрібно щонайменше 3-4 роки.

Ну, а поки що, вже зараз в села вирушають спеціальні лікарські бригади для проведення диспансеризації населення. Вони працюють доти, поки кожний житель сільської місцевості не буде обстежений і не одержить належну консультацію фахівця, а в разі потреби — і допомогу.

— Які зміни відбудуться із забезпеченням населення якісними і доступними за ціною ліками? Про сумнозвісний рецептурний наказ МОЗ можна забути чи він все-таки діятиме?

— Вже сьогодні існує національний перелік ліків. Це дає можливість створити на українському фармакологічному ринку умови для цивілізованої конкуренції. Відтепер головне в закупівлях препаратів — їхня ефективність, якість і ціна. Це дозволить здешевити закупівлі за бюджетні гроші, а також вивести на наш ринок протиракові і протитуберкульозні препарати останнього покоління. Візьмімо як приклад онкологію. Сьогодні за державний рахунок ліками забезпечені в середньому 15% хворих. Застосовуючи національний перелік, ми зможемо задовольнити потреби у препаратах ще принаймні 10-15% хворих.

Що ж до рецептурного наказу нашого відомства, то його не відмінено, а призупинено. Система охорони здоров'я ще не готова до його одномоментного запровадження. Тому рецептурний продаж лікарських препаратів, згідно з наказом МОЗ України № 360, почне діяти з 1 червня цього року поетапно.

Рецептурний продаж лікарських препаратів, згідно з наказом МОЗ України № 360, почне діяти з 1 червня цього року

— Які пріоритетні напрямки, крім сільської медицини, розвиватися в очолюваній вами системі?

— Серед основних напрямків діяльності залишаються боротьба з ВІЛ-інфекцією/СНІДом і туберкульозом, наркоманією, серцево-судинними й онкологічними захворюваннями, охорона материнства і дитинства, цукровий діабет. Для ефективної роботи з цих напрямків ми хочемо створити спеціальні профільні центри з національним статусом. Вони стануть головними координаторами і виконавцями національних програм. У них об'єднають зусилля вчені, менеджери, професіонала-практики. Ці фахівці давативмуть рекомендації Міністерству охорони здоров'я, формувати стандарти лікування. Ми вже працюємо над створенням в Україні національного Центру раку за принципом французького інституту раку. За 2-3 роки він повинний запрацювати. Плануємо приєднатися до міжнародної хартії з боротьбі з онкозахворюваннями, що дасть змогу нашим лікарям користатися єдиною базою даних, стандартами лікування, науковими розробками в цій галузі.

— До вас багато говорили про запровадження медичного страхування як панацею вітчизняної охорони здоров'я. Наскільки медстрахування актуальне сьогодні для України? Схоже, його теж призупинили, як «рецептурний» наказ...

— Прийняти Закон про обов'язкове державне медичне страхування передбачають наступного року. На його введення дається три роки. Система охорони здоров'я поки що не готова до страхової медицини. Страхові внески неспроможна платити половина населення країни. За підрахунками економістів, запроваджувати страхування має сенс тоді, коли середня зарплата по Україні буде не нижчою за 250 доларів. До того ж страхова медицини вимагає визначеності на законодавчому рівні.

Ми будемо просити Конституційний суд роз'яснити, яка стаття в Конституції домінуюча — 49 чи 95. Якщо все-таки перша, то страховий внесок буде розглядатися, як завуальована плата за медичні послуги. А якщо 95 (у ній ідеться про безоплатні медпослуги у рамках бюджетних асигнувань), то ми говоримо, що ці послуги держава гарантує, а решта — за рахунок страхових внесків. І це потрібно виписати в окремому законі.

— Якщо «переможе» 95-а стаття Конституції, то питання корупції в медицині відпаде саме по собі?

— Коли ми говоримо про корупцію, то це стосується тільки чиновників міністерств, відомств... Все інше — це навіть не хабарі. А гонорари. Це, за великим рахунком, подяка людей лікарям за їхню працю. Розглядається питання про створення Асоціації лікарів, яка зможе ініціювати внесення в законодавство про прибуток статті, котра легалізувала б право лікаря одержувати гонорари. Йдеться не про «добровільний внесках на рахунок лікарень» — це спотворення нашої медицини. Ми говоримо про гонорари лікарям, з розмірами яких визначаються самі пацієнти.

Розмовляла
Ольга ВАУЛІНА.

Сьогодні за державний рахунок ліками забезпечені в середньому 15% онкохворих

ОСЕЛЯ НАДІЇ

Сирітське Різдво

Страшна звістка сколихнула Слобідку Смотрицьку: від ножа загинула молода жінка, мати чотирьох дітей. Жила молодиця із співмешканцем, який і до горілки був небайдужим, і до сварки. Але, помираючи, жертва трагедії попросила нікого в її смерті не звинувачувати. «Сама наткнулася на гостре лезо», — мовила перед кончиною. Напевно, в цю останню мить мати дбала про те, щоб поголос не травмував її сиріток. До слова, юридично чоловік чотирьом бідолахам батьком не доводився. Та й бажання опікуватися далі двома хлопчиками й двома дівчатками не висловив.

Жила родина у скромній хатині. Діти ходили до школи, як кажуть педагоги, вчилися непогано, й завжди були охайні. Тож, хоч якою гіркою була її особиста жіноча доля і невдалими спроби знайти надійного супутника в житті, та свій борг перед дітьми мати виконувала. Тепер останню підпору чотирьох малолітніх сховала темна вузька яма на цвинтарі. Наймолодшій дівчинці шість рочків, старші навчаються в третьому, шостому та сьомому класах.

Є в дітей загиблої родичі. Та тільки в кожного своїх сім'ї, свої проблеми: хтось давно не має роботи, хтось — власного житла. Найбільше побивалася одна безробітна сестра: щойно забрала до себе в Кам'янець хвору маму, тісняться в одній кімнатці гуртожитку чималою родиною. З дорогою душею взяла б усіх племінників, та де жити і за що? Тож може пригріти тільки одного.

На сімейній раді сумуючі рідні так і вирішили: поділити дітей і вже домовилися, хто кого візьме. Тільки четвертокласника Ваню відвезли в Орининський інтернат. Так щасливий для кожного дзвінкий час Різдвяних свят розшматував велику родину...

Непосидюча Ольга

Світ тримається на людях непосидючих. Іншими словами, трудоголіках. Усюди, хоч би куди занесла доля, вони залишають по собі добрі сліди. От і Ольгу Йосипівну Маковську згадують добрим словом не лише в рідних Свіршківцях на Чемеровеччині. Жила в Дунаївцях, працювала на «суконці», і чи покинула б місто, якби фабрика не занепала? Нову роботу знайшла аж на Одещині, де жила її тітка. Тут Маковські купили хату. Вічне прагнення дбати про когось привело Ольгу Йосипівну на роботу спочатку в їдальню, де завжди відвідувачів було, як яблук у саду. Потім пішла на ферму, бо всіляку живність також любить і вміє виняньчувати тварин.

Ольга Йосипівна й нині дома тримає семеро свиней. Звісно, що й для заробітку, адже в Свіршківцях жодної іншої роботи для неї немає. Це раніше господарство гриміло, тепер — хоч би не занепало зовсім. Бігала в Юрківці на цегельний завод, поки запрошували до праці. А живність якось скрашує час. Чоловік працює механізатором, «Джон Дір» в його руках слухняний, як вірний пес. Трапляється місяцями дома не буває. А як інакше заробиш на пенсію?

У батьківській господі сад, город на 24 сотки, літня кухня, де господиня зберігає чималенькі запаси. Консервувати Ольга Йосипівна любить, знає сотні рецептів. Тільки для кого? Єдиний син Віктор залишився на Одещині. Там одружився, там народився перший онук Маковських. Влітку пані Ольга брала до себе малого племінничка, доглядала його, частувала смачненьким. І от знову сама... Тож, почувши про нову програму «Дитячий будинок сімейного типу», пані Ольга загорілася: а що, як і собі взяти на виховання діток? Чоловік радо підтримав дружину, бо ж бачив, як вона любить малих.

Чекає на юних господарів

Щороку на Чемеровеччині «випадає» одна школа — народжуваність у районі, як майже всюди в країні, значно нижча за смертність. Є село, де троє народилося, а померло тридцятеро. Здавалося б, діти мають купатися в турботі, як вареники в маслі. Та, як кажуть працівники райдержадміністрації Наталя Гожа (завідувачка сектору у справах молоді та спорту) та Валентина Повар, котра керує службою у справах неповнолітніх, не меншає сиріт. Особливо соціальних. Торік через примусове позбавлення батьківських прав додалося до списку ще чотирнадцятеро, а вже в січні готові документи на «новеньких» чотирьох. Велику надію покладає районна влада на втілення нової політики — облаштування дитячих будинків сімейного типу, що стануть альтернативою ніяким, а часто й ворожим до дитини інтернатам. Уже дві родини — Оленівських та Маковських зголосилися взяти на себе нелегку ношу піклування про чужих діток, як про своїх.

Ми приїхали на оглядини. У чистій, теплій, досить просторій і веселій від вишивок оселі Ольги Йосипівни вистачить місця для п'ятьох дітей. Ось кімната для дівчаток, а ця для хлопчиків, а ця — для прийомних батьків. Хоч будував дім батько Ольги, який три роки тому помер, оселя не стара. В ній завжди був порядок, вчасно робили ремонт — як і належить, доглядали родинне гніздо. Є газ — тож умови не гірші від міських. Колись служили ці стіни великій родині, в якій виросла Ольга Йосипівна. Чому б і далі не виконувати їм звичну місію?

Найвимогливіше придивляється до всього Тетяна Антецька, інспектор районного відділу освіти з охорони дитинства. Разом вирішують та занотовують, що потрібно для відкриття будинку. Нові дитячі ліжка, письмові столи, треба придбати сучасну пральну машину, постільні комплекти, ковдри, провести телефон, добре б — комп'ютер для дітей... Господиня розповідає, що хліб пече сама і збиралася давно придбати плиту з більшою духовкою — тож ця річ також опиняється в списку.

— Що потрібно ще? Може, посуд?

— Та що ви, мені ніяково, — відказує жінка,— ще люди подумають, що беру дітей, щоб ви каструлі мені купили. Я й сама придбаю.

Роз'яснення гостей приємно вражає претендентку на звання першої прийомної багатодітної мами району. Вона й не сподівалася, що держава так підтримує бажаючих взяти на виховання сиріт.

— На створення будинку кошти виділяє влада. Голова райдержадміністрації Сергій Яцковський запевнив, що грошей на цю справу не шкодуватимуть, так і просив передати. Комунальні послуги відшкодовуються з місцевого бюджету. А держава забезпечує кожну дитину двома прожитковими мінімумами, батьки отримують платню, як вихователі, їм зараховується трудовий стаж, при цьому чоловік може суміщати батьківські обов'язки з тією роботою, яку виконував досі.

— Але спочатку, Ольго Йосипівно, поїдете в Хмельницький на навчання. Там, до речі, зможете подивитися, як облаштовано дитячий будинок сімейного типу Поліктина Яновського. Якщо захочете інші будинки подивитися — лише скажіть.

— Чи можна було б вже запросити до себе хоч на день, у вихідні, діток? Особливо не старших за 10 років, їм найбільше потрібна мама, тепло. Я б саме таких і хотіла...

Якось спонтанно виникає ідея зігріти тих чотирьох «різдвяних» сиріток, сумна новина про яких передається від села до села. Може, саме їх треба було б прийняти Маковським, щоб не роз'єднувати дітей, рідних по крові, не сиротити їх двічі?! Ольга Йосипівна радо відгукується на це. Ще одну дитину, п'яту, як того вимагає положення про будинок, можна взяти в інтернаті. Звісно, у родичів є свої наміри, останнє слово скаже суд, який має призначити опікуна. Але, коли подумати, чи ж добре різати по живому, забирати братів у сестер і сестер у братів? Чому б не з'єднати під одним дахом люблячі серця?

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський Хмельницької області.

Двері дому Маковських відкриті, як і їх серця, Ольга Йосипівна не просто господиня, а сама гостинність.

Заборгували більше, ніж отримали

Більш як сім мільйонів доларів отримали миколаївські підприємства торік від іноземних інвесторів. В загальній сумі переважали майнові внески — 75,2% від обсягу надходжень, решту становили грошові внески. Інвестиції надійшли з 16 країн. Третина обсягу — з Російської Федерації. Вкладено чималі кошти інвесторами з Бельгії, В'єтнаму, Великої Британії. Найбільші вкладення (3,2 млн. дол., або 44,2%) здійснено в підприємства промисловості, третину — в сільськогосподарські підприємства, по півмільйона доларів — у підприємства транспорту, послуг та в ті, що здійснюють операції з нерухомістю. Незначні надходження потрапили до підприємств торгівлі. А загальний обсяг прямих іноземних інвестицій в Миколаївщину становив 80,5 млн. дол. Втім, торік на 9,2 мільйона доларів зросла заборгованість за кредитами й позиками, отриманими підприємствами області від прямих інвесторів-нерезидентів. На сьогодні вона становить 35,2 млн. дол. Кредити та позики надійшли з Кіпру, Німеччини та Нідерландів.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Уже не бідняки, проте й не багачі

Майже вісім тисяч прикарпатців уже позбулися статусу малозабезпечених, який мали минулого року. За даними обласного управління праці та соціального захисту, людей, які мають право користуватися різними державними соціальними допомогами, на Прикарпатті нині нараховується трохи більше 70 тисяч, що на 10 відсотків менше, ніж торік. Це сталося, кажуть, завдяки поліпшенню добробуту населення, зростанню заробітної плати, пенсій, стипендій тощо.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

«Опіка» гірше неволі

■ СВАВІЛЛЯ

...На думку спадає приказка, що останнім часом стала такою популярною. Пам'ятаєте: «Хотіли, як краще, а вийшло, як завжди». Як завжди — отже, погано. Коли рішенням сесії Луганської обласної ради на початку 2004 року створювали комунальне підприємство «Опіка» (назву змінено в інтересах слідства), керівники регіону переслідували абсолютно благородні цілі. Одне слово, хотіли, як краще. Передбачалося, що це підприємство стоятиме на охороні здоров'я тих, хто волею долі опинився в інтернатах для інвалідів і престарілих, у дитячих будинках, притулках, психоневрологічних диспансерах і інших установах. До обов'язку «Опіки» входило забезпечення бюджетних організацій галузі охорони здоров'я і соціального забезпечення фруктами й овочами. Скажімо так: постачати вітаміни прямо з грядки, щоб старі і діти не відчували в них нестачі. До цього окремі установи упродовж десятиліть мали власні підсобні господарства, техніку і ці вітаміни вирощували самі. Але авторам проекту зі створення «Опіки» здалося доцільнішим, щоб цим займалося комунальне підприємство, котре мало все поставити на широку ногу.

Призначений директор справді все зробив саме так, тільки «вітаміни» потрапляли до його власної кишені. Для початку з усіх установ соцзабезпечення директор забрав кращу техніку. Наприклад, диспансер, розташований у Слов'яносербському районі, позбавився відразу 12 машин. Потім, щоправда, з'ясувалося, що частина тракторів до «Опіки» не доїхала, але про це пізніше.

Через деякий час мешканці інтернатів і диспансерів відчули різницю того, як було до створення комунального підприємства і як стало після. З постачанням овочів і фруктів з'явилися проблеми. Якщо в прилеглі до обласного центру райони ще завозилися продукти, то віддалені регіони змушені були сільськогосподарською продукцією забезпечувати себе самі. Як пізніше стало відомо, після утворення обласного комунального підприємства директор зареєстрував ще одне — приватне, в якому був одноосібним хазяїном. Між комунальним і приватним підприємством укладалися договори, внаслідок чого активи першого переходили у власність другого. Якщо на момент створення ПП воно нічого не мало, то після звільнення директора нічого не залишилося в комунального підприємства, його було доведено до банкрутства.

А куди ділася техніка? На це запитання відповіли правоохоронці після того, як поцікавилися «методами і стилем» роботи директора. Як установили співробітники спецслужби, наприклад, частина техніки слов'яносербського диспансеру опинилася в одного керівника приватного сільгосппідприємства. На п'ять одиниць техніки були оформлені договори відповідального збереження. Інші машини балансовою вартістю майже 40 тис. грн. перебували там без будь-яких супровідних документів. Скажім, новий трактор, що належав усе тій-таки слов'яносербській установі, використовувався на польових роботах, а замість нього нібито на відповідальному збереженні був інший — старий, несправний і... з перебитими на рамі номерами. До речі, утративши сільгосптехніку, слов'яносербський диспансер програв двічі. Оскільки він уже не мав можливості обробляти належні йому земельні угіддя, торік змушений був за це сплатити штраф. При цьому в 2005 році «Опіка» цю установу практично вже не обслуговувала. Мешканці диспансеру залишилися без обіцяних вітамінів.

Схоже на те, що жодного контролю за роботою нового комунального підприємства з боку депутатів обласної ради не було. Як мовиться, ухвалили і забули. Хоча ні. Торік на прохання директора «Опіки» рішенням сесії були виділені бюджетні кошти в сумі 45 тис. грн. для проведення ремонту ряду виробничих приміщень комунального підприємства. Замість того, щоб використовувати гроші за призначенням, директор витратив частину на ремонт консервного цеху в одному з господарств, яке працювало в інтересах його приватного підприємства. Зрозуміло, що і прибуток йшов не в скарбницю «Опіки», а в особисту кишеню директора. В іншому випадку за рахунок комунального підприємства він закупив посівний матеріал вартістю 25 тис. грн. Але для потреб «Опіки» зерно знов-таки використано не було, оскільки ним засіяли приватне поле.

Розглядаючи кандидатуру на посаду директора комунального підприємства, депутати обласної ради не виявили принциповості в її обговоренні. Як пізніше виявилося, працюючи на різних керівних посадах, цей громадянин час від часу притягувався до кримінальної відповідальності. Щоправда, до місць позбавлення волі жодного разу не потрапив, однак неприємних контактів із правоохоронцями в нього було вдосталь. Специфіка особистості керівника повною мірою позначилася на стилі роботи і комунального, і приватного підприємств. Не випадково їх діяльністю зацікавилися співробітники спецпідрозділу з боротьби з корупцією й організованою злочинністю Управління СБУ в Луганській області. Проведена ними перевірка виявила безліч порушень, що були причиною нинішнього жалюгідного стану обласного комунального підприємства. «Опіка» сьогодні не працює і її доля не визначена. Техніка, якої позбавилися установи соцзахисту області, простоює і навряд чи працюватиме, оскільки або розукомплектована, або вийшла з ладу. Навряд чи за це має відповідати лише одна людина.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

В. о. Віце-прем'єр-міністр В'ячеслав КИРИЛЕНКО вважає, що інтерес до трипільської цивілізації постійно зростатиме і вже цього року значно побільшає туристів, які відвідають ці унікальні місця

■ ЗАКОРДОННЕ УКРАЇНСТВО: ВИТОКИ І СЬОГОДЕННЯ

7. «В своїй хаті своя правда...»

Цю геніальну Шевченкову формулу добре пам'ятали і завжди дотримувалися її ще перші емігранти з України. Ступивши на землю чужих країв, вони почали творити громадські організації — свої українські доми, відкривати церкви, засновувати просвітянські й мистецькі осередки. На початках це ще не стало виявом нашої одвічної ментальності (пам'ятаєте жарт: «де два українці, там три партії»), а було продиктовано необхідністю вижити в іншомовному середовищі, гуртом захищати свої соціальні права, зберігати свою національну ідентичність, віру, народні традиції.

Нині у більш як 60 державах діють, за приблизними підрахунками, понад три тисячі різних українських громадських організацій — політико-ідеологічних, релігійних і церковних, жіночих, молодіжних, освітніх, наукових, фінансово-кредитних, страхових, мистецьких, професійних, ветеранських, координаційних та інших об'єднань. Але більшість закордонних українців, особливо молодих людей, не входить до їх складу. Скажімо, в Канаді лише кожен третій її житель українського походження є членом певного суспільного об'єднання.

Українське громадське життя у зарубіжжі має свою давню історію. У 1862 році у Відні було створено «Українське греко-католицьке братство імені Святої Варвари», яке існує й понині при найстарішій закордонній українській церкві. В тій само Австрії студенти з України заснували товариство «Січ», яке до 1945 року існувало в університетах деяких міст.

З 1894 року в США діє наймасовіша сьогодні організація (страхове товариство) — «Український народний союз», який об'єднує майже 60 тисяч осіб, видає газети «Свобода» і «Юкрейніен віклі», володіє значною кількістю нерухомості на північно-східному узбережжі країни.

У 1902 році перша українська організація почала діяти в Грузії. Це була театральна група, яка своїми виставами здобула неабияку популярність у тодішньому Тифлісі.

У 1903 році перший український осередок було утворено в Китаї, у місті Ляо-Янг. Пізніше такі об'єднання виникли у Шанхаї, а також у Харбіні, де в 1907 році відкрився великий український клуб. Якось у Пекіні професор Джян Чаньбін розповідав мені про інтенсивний український рух у Харбіні, де він жив навпроти православної церкви. Там у 1930-ті роки виходила українська газета, діяло етнічне радіомовлення. Можливо, спогади про молоді літа і спонукали мого знайомого науковця до заснування в столиці Китаю українознавчої інституції.

Першими офіційно зареєстрованими громадськими організаціями на території Росії стали «Студентське товариство українців» при Східному університеті у Владивостоці та українська громада у Санкт-Петербурзі, що розпочали свою діяльність одразу після революції 1905 року.

Минали десятиліття і кожне з них було позначене помітним поступом у розвитку світової мережі закордонних українських громадських інституцій. Саме вони наводили мости співробітництва з Україною, регулярно здійснюють заходи, скеровані на збереження національної культури, мистецтва, мови в країнах поселення.

Найбільшою організацією міжнародного характеру є Світовий конгрес українців (СКУ), створений у Нью-Йорку в 1967 році. До листопада 1993 року цей координаційний орган мав назву Світовий конгрес вільних українців. СКУ нині об'єднує більш як сто громадських інституцій у 25 країнах. Серед його нових членів є і осередки у пострадянських державах. На переконання президента конгресу нью-йоркського адвоката Аскольда Лозинського, «належність до СКУ поліпшила психологічне самопочуття представників східної діаспори (громади у країнах СНД і Балтії. — **Авт**.) та підтримала їхню політичну позицію». Звичайно ж, українці в колишніх радянських республіках сподіваються на матеріальну поміч своїм організаціям з боку СКУ. Деякі приклади стосовно цього вже є. Конгрес профінансував будівництво української школи і церкви у Казахстані. Штаб-квартира СКУ знаходиться в Торонто.

Міжнародними об'єднаннями є також Європейський конгрес українців, який представляє інтереси 23 громад, здебільшого в Центральній та Східній Європі, Світова федерація українських жіночих організацій. У 1993 році Міністерством юстиції України було зареєстровано Українську всесвітню координаційну раду, створену у Києві рішенням першого Всесвітнього форуму українців, що відбувся в 1992 році. Найголовнішою метою ради, що має близько 400 колективних членів, є утвердження інтересів України та закордонного українства в усіх сферах життя шляхом координації діяльності громадських інституцій в Україні та зарубіжжі. Поки що рада, яка більш-менш ефективно почала працювати лише в останні роки, ще не повністю реалізує свій потенціал.

Наймасовішими українськими громадськими організаціями в окремих країнах є Український конгресовий комітет Америки, Українсько-американська координаційна рада, Конгрес українців Канади, які прагнуть лобіювати національні інтереси України у своїх державах, а також Об'єднання українців Росії та федеральна національно-культурна автономія «Українці Росії», Асоціація «Українці Казахстану», Союз українок Америки, Ліга українок Канади, Українська центральна репрезентація (Аргентина) та інші.

Переважна більшість українських громадських об'єднань не одержують істотної фінансової підтримки від урядових установ у своїх країнах. Чи не найкраще бюджетне фінансування та законодавче забезпечення мають, наприклад, державні органи самоврядування українців і русинів Угорщини (українсько-русинська етнічна група об'єднує понад 6 тисяч осіб і офіційно визнана історичною), що дає змогу значною мірою задовольняти національно-культурні, мовні та інші потреби і права.

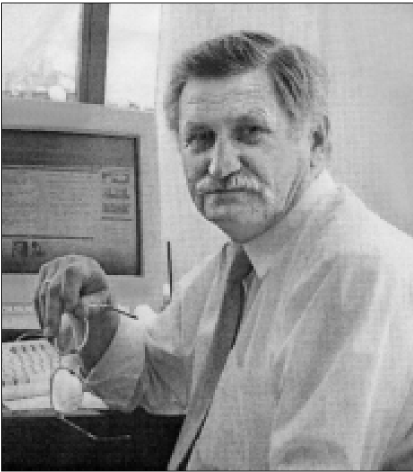
На завершення не можна не згадати про найболючішу проблему в діяльності українських громадських організацій в зарубіжжі. Це — практична відсутність, за окремими винятками, дружньої обопільної співпраці як на глобальному, так і на регіональному рівнях. Заклики до консолідації закордонного українства, що почали голосно лунати на різних велелюдних зібраннях після проголошення незалежності України, залишаються вельми актуальними ще на довгі роки.

Станіслав ЛАЗЕБНИК, голова громадської організації «Разом».

Озирнутися перед отчим порогом...

«Найбільшим скарбом була і є мудрість предків».
Юрій ЗАВГОРОДНІЙ.

Народився 14 липня 1940 р. в селі Семенівка Криничанського району Дніпропетровської області. Закінчив Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут (1962). Автор поетичних книжок «Тече між пальцями пісок» (1993), «Поміж вчора і завтра» (1994), «На часі проща» (1995), «Прочинене в часі вічко» (1996), «На зламі часів» (1998), «Не в'яне полум'я свічі» (2000), «Озирнутися перед порогом» (2002), «Правда і віра» (2004); романів: «Злам» (двічі — 1999, 2001), «За що?..» (2003), «Йду проти себе» (2004), «Задовгий день «Ч» (2005); перекладів з латиської: поезії К. Скуєнієкса «Насіння в снігу» (1994), вірші 50 поетів Латвії в антології «З Латвійського берега» (1999), роман-есей Я. Петерса «Раймондс Паулс» (2005). Лауреат премій імені Павла Тичини (2002) та імені Володимира Сосюри (1993), міжнародної премії ім. І. Кошелівця (2003). Латвійською Республікою відзначений за особистий вклад у народну дипломатію (2000); віце-президент товариства дружби «Україна—Латвія»; член президії НСПУ.

Він вирізняється особливим тактом, коли вихованість, стриманість, увага до іншої людини — святе. Слово його, навіть серед знаних письменників, які нікого, крім себе інколи, не визнають, — авторитетне, вагоме. Воно майже на межі незаперечної істини. Увірвався з прагматиків у лірики, як буревій, щоб залишитися в літературі, мабуть, назавжди. Його читають, сперечаються. Прислухаються й до його творів малої прози, есеїв та публіцистичних виступів у різних часописах. Юрій Завгородній багато бачив, багато зробив, побудував, створив. Він завжди цікавий, завжди відповідальний — і за діло, і за літературне слово.

— Ваш роман «За що?..», як на погляд вдумливого читача, вирізняється від поточної літератури такого плану особливою глибиною аналізу нашого буття. Збереження сторічної пам'яті всіх поколінь в ім'я незнищенності людського призначення у минулих століттях... Чому ви, поет, реаліст-прозаїк, взялися за майже детективний сюжет про, як ви самі визнали, «ошуканих шукачів скарбів?»

— З недавніх часів купа авторів так званих сучасних бестселерів почала й зовсім зневажати читача, годуючи його постійно типовими книжками про ніщо, наче під копірку, змінюючи імена персонажів та місця подій. Хтось когось вбив чи обікрав, а «мудрі» нишпорки з поліції чи аматори (аматорки) розв'язують задачки з двома чи трьома невідомими. Всі «криваві події» підсолюють, підперчують і насичують часто-густо ненормативною лексикою заради відтворення «правди життя». Один з моїх видавців спровокував мене на детективний сюжет заради більшого накладу саме для масового читача, але після інтригуючого вступу з мордобиттям заручника я все-таки поступово затягую читача в роздуми про історичну пам'ять народу, про нашу сьогоденну відповідальність і перед пращурами, і перед нащадками. Серед персонажів, я не хочу їх називати героями оповідки, немає добрих і поганих, вони всі стали ошуканими в своїх намаганнях здобути скарби предків, серед яких найбільшим скарбом була мудрість. Щоб до неї прилучитися, таким можна відчути авторський висновок поміж рядків тексту, треба бути чеснішим і чистішим у думках і вчинках.

— Тяжіння до філософічних роздумів призначення людини, її відповідальність за скоєне... Це йде від пережитого вами особисто? Ви завершували кар'єру будівельника головним інженером управління будівництвом Чорнобильської АЕС. Це були суворі роки — 1989—1993-й. До цього працювали на спорудженні справді великих електростанцій в Україні, на Крайній Півночі в Росії. Теж на високих посадах... Що сьогодні клекоче у вашій душі письменника — колишнього перетворювача Природи чи на радість Людині чи на її біду?

— Справді, так уже склалося, що я брав участь у будівництві різних величезних електростанцій, в тому числі й гідравлічних. І не всі вони, як на мене теперішнього, враховували наслідки свого втручання в навколишнє середовище. Я був їхнім інколи проектувальником, а найчастіше — виконавцем, проте маю в своєму доробку і «пом'якшувальні» вчинки. Я очолював Держголовекспертизу Латвійської Республіки, коли вона разом зі своїми балтійськими посестрами стрімко йшла до відновлення державної незалежності. Мені було доручено провести експертизу проекту спорудження Даугавпілської ГЕС, коли в будівництво вже вгатили більше 20 млн. крб. Проект був затверджений Москвою, тому тиск на мою експертну комісію був шалений, але ми вистояли, бо справді проект був страшним у своїх наслідках для величезних територій Латвії, а ще більше для сусідньої Білорусі. А головним аргументом було те, що ми знайшли купу помилок в економічному обгрунтуванні — ГЕС не окупилася б і за 100 років. На жаль, сябри тоді мовчки спостерігали за нашою боротьбою. Чулися звідти лише поодинокі голоси письменників на нашу підтримку, але не державців. З недавніх часів стало просто модним ставати на захист екології, але найголосніше кричать не фахівці, а спритники, які прагнуть заробити певні політичні дивіденди. Найстрашніші глобальні катаклізми останніх років у різних куточках планети відбуваються через парниковий

■ ТРАДИЦІЇ

Знов шиють

Майстрині художньої вишивки із села Клембівка на Вінниччині після довгої перерви отримали закордонне замовлення на вишиті чоловічі сорочки і жіночі блузи.

Вишиванку придбав на засланні

Уже понад сто літ роботи клембівських вишивальниць ходять по світу. Своєю довершеною красою вони можуть збити з пантелику навіть маститого цінителя народної вишивки. Так сталося на міжнародній виставці у Монреалі. Один з членів журі запідозрив клембівських майстринь у... підробці. «Це не ручна робота, а машинна, руками так нитку не покладеш», — твердив він і вимагав експертизи. Її провели. Журі довелося вибачатися перед конкурсантами. «Стали б мої земляки ганьбити себе на весь світ», — каже народний депутат України, родом з Клембівки, Григорій Калетник. Від нього я й дізнався про ту пригоду з вишиванкою.

Ще на початку минулого століття тут створили підприємство з художньої вишивки — «Жіноча праця». Пізніше змінили назву на «Вінничанка». Клембівська фабрика художніх виробів увійшла до складу обласного об'єднання з однойменною назвою. Вироби поставляли у найрізноманітніші куточки Союзу й за його межі.

Письменник Павло Наніїв, автор відомого роману про Софію Потоцьку «Тричі продана», купив «гуцулку» на засланні. Сім літ провів Наніїв у ГУЛАГу. Потім, як «небезпечний для суспільства», потрапив на довічне поселення у Красноярський край (у 1957 році реабілітований, кілька років тому він помер у Києві). «Заходжу до місцевої крамниці, — розповідав Павло Іванович, — і очам не вірю. На прилавку бачу вишиту сорочку. Беру, роздивляюся — і не можу стримати хвилювання: написано, що її виготовили на Клембівській фабриці».

Та покупка для Нанієва була більш ніж обновкою — щемливою звісткою з рідної землі. Адже він народився у тому-таки Ямпільському районі, де стоїть фабрика, лиш в іншому селі, що зветься Біла. У той же день він сфотографувався. На знімку добре видно стовп з цифрою 65. Так нумерували квадрати тайги.

Крім сорочок та блуз, на фабриці шили рушники, серветки, скатертини. Все це було оздоблено подільським орнаментом. Його пропонували самі майстрині. Бо в кожної дома було щось із вишивки, що перейшла у спадок від бабусь-прабабусь. Клембівські вироби користувалися великим попитом. Кращого подарунка годі було шукати. Особливо цінували їх у діаспорі. Та наприкінці 90-х обірвалася чарівна нитка і фабрика припинила своє існування.

Перший партнер з діаспори

— Доки жив Антонович, — кажуть у Клембівці, — доти працюва-

ефект, одним із чинників якого є електростанції, що працюють на вугіллі, нафті, навіть на газі. АЕС незрівнянно менше шкодять природі, але ними простіше лякати пересічного обивателя. Нема більшої уваги і суворої дисципліни щодо дотримання всіх нормативів безпеки. Чорнобильська біда багато чому навчила енергетиків, а водночас піднесла на висоту деяких політиків. Вони свого часу наробили багато шкоди нашій економіці. Аби не тодішній мораторій на розвиток АЕС, Україна мала б сьогодні майже повну енергетичну незалежність. Творець наділив людину розумом, та не заклав запобіжників для використання його з дурною (злочинною) метою — треба це знати, коли починаєш творити щось нове. Треба вміти бути самокритичним, вчитися на помилках, а не волати блюзнірськи, що «не можна зраджувати попередні принципи». 19 серпня 1991 року я написав вірша, якого вже другого дня надрукувала чорнобильська багатотиражка. Там були такі рядки: «Мовчали дні, сичали ночі, напіврозчинені в вині, а ми, до кривди нехочі, брехали вдень, молилися вночі».

— Кілька років ви працювали в Латвії. Зараз автор «Малої латвійської антології»… Це віддяка малому чисельністю, великому духом народові за ту літературну (та й життєву) школу, культуру, яка давно визнана світом? І що, на ваш погляд, усім нам, письменникам, робити, щоб знати один одного, не забувати культур вже нових країн? Як донести в Україну кращі зразки поезії, прози наших колишніх побратимів?

— Можна б було відповісти просто, що моя любов до Латвії спричинена тим, що моя матуся латиського походження, що вона там похована, що там живе багато моїх родаків, навіть доня і онука, і рідна сестра, і двоюрідні брати. Проте моє ставлення до взаємоповаги між різними народами, до взаємозбагачення культур походить з позиції необхідності всеоружно постати щодо збереження, яскравої мозаїки вселюдської цивілізації. Глобалізація наступає по всіх фронтах. В першу чергу потерпає культура. Щезають мови і народи, що є ганьбою для людства. Нам і на державному рівні треба підтримувати власну культуру та її популяризацію в інших країнах, як це роблять Франція, Німеччина, Росія й багато інших країн.

— Ви автор багатьох яскравих книжок рідною вам українською мовою. Де писалися вони перед тим, як ви понесли їх до «Українського письменника»? Чотири перші книжки (1993-1996) видані там з любов'ю і повагою до автора. Що, на ваш погляд, є національна тривога за свою землю, коли він далеченько від неї, але вона завжди на душі? Що є відповідальність за рідний поріг батьківської хати?

— Я колись закінчив семирічку в російській дєрєвушкє серед лісів і боліт далекого холодного краю, але вже тоді знав, що я українець. Мати викладала російську літературу і я був спробував перші свої вірші писати російською, бо відчував острах за помилки — я ж не вивчав ніколи української в школі. Я мучився, бо вірші виходили надто холодними, хоча і «грамотними». Вже на першому курсі Дніпропетровського будівельного інституту, коли я остаточно прийшов до української мови, то зітхнув з полегшенням, почав друкуватися, але... Але мусив їхати з України більш ніж на 20 років. Писав і там багато. В Латвії зрідка друкувалися вірші та есеї в перекладах на латиську чи російську. Та в Україні відновився в літературі лише зі своїм поверненням. З того часу майже щороку досі виходять книжки. Сам дивуюся своїй українськості, вочевидь, що козацька генетика батька, дідів і прадідів козацької паланки надто потужна. Я навіть щиро увірував у генетичну пам'ять, бо досить часто вживаю не лише окремі слова, а й цілі звороти, до яких не міг прилучитися ніде наживо. Чому в інших слабкий національний дух? Можливо, забрудненість довкілля стимулює мутацію навіть людських душ. До цього я відношу і забрудненість моралі страшним тоталітарним режимом, але вірю і сподіваюсь, що воскресне з-під намулу давнє джерело. Одна з моїх поетичних книжок називається «Озирнутися перед порогом» — треба озиратися і тоді, коли йдеш у дорогу, щоб зберегти в пам'яті рідний поріг, і тоді, коли вертаєшся, щоб поглянути, чи не тягнеш із собою до рідного дому чужий бруд і власні провини.

— Що вас хвилює у вітчизняній літературі? Що не задовольняє? Хто, на вашу думку, Майстри з Майстрів? Ви лауреат премій, що носять імена двох найяскравіших поетів України. Що взяли у них кращого?

— Я надто толерантний у ставленні до своїх колег, що старших, що зовсім юних, у всіх генераціях є вдосталь талановитих письменників, я не хочу когось виокремити серед інших. Мене більше непокоїть, що нині завдяки щедрим і нерозбірливим спонсорам видається забагато сірятини і відвертої халтури, а частина тих авторів навіть отримує членські квитки Спілки письменників. Я не вивчав у школі Тичину чи Сосюру, але знав ті їхні твори, яких не могли читати в українській школі мої однолітки. Я ще зі школи чи інституту, захоплювався поетами розстріляного відродження, кожен з них щось мені подарував. Головне — не мавпувати навіть найкращих, а завжди бути самим собою.

— Нобелівська література. Ви вірите в те, що хоча б одному українцеві міг би підкоритися цей найвищий, як вважається нині, літературний п'єдестал? Хто, на ваш погляд, із світової літературної еліти може нині позмагатися з кращими майстрами української поезії — живої історії нашого народу?

— Складне питання. У присудженні найпрестижнішої літературної премії надто багато суб'єктивних чинників, навіть політиканства. Не беруся судити чи осуджувати, хоч і маю власну думку щодо надто популярних у світі, в тому числі й в Україні, сучасних знаменитостей. Але, попри все, хтось із наших сучасників і міг би з ними позмагатися на рівних. Та для цього потрібна підтримка (розумна і без претензій) держави в популяризації наших авторів у світі. Буквально виняткові наші колеги стають якось почутими на Заході лише завдяки власній енергії, власній ініціативі. А цього все-таки замало, щоб піднятися до світового рівня відомості, як Андрій Шевченко чи брати Клички. Поки що їм треба бути вдячними за розголос про Україну, бо кілька століть не було України на мапі світу і мало хто знав, що вона ще жива і прагне свободи.

— Над чим ви зараз працюєте, коли це не творча таємниця? І чому, на ваш погляд громадського діяча, в нашій країні таке ставлення до справжньої книжки? Чому вона нині у такому глухому куті?

— У листопаді вийшов у видавництві «Кальварія» мій роман-спогад про долю чорнобильських ліквідаторів — болючі спогади про реальні події та реальних людей, але з відстані майже 20 років. Тому в передньому слові попросив читачів не шукати серед персонажів конкретних осіб. Це скоріше психологічна притча. Її скорочений варіант надрукував журнал «Сучасність» 2005 року в числах 4 і 5. Зараз веду переговори щодо друку вже готового рукопису продовження пригод «ошуканих шукачів скарбів», тут буде більше гротеску і сарказму. Ще й дві поетичні книжки. Але поезію нині видати без спонсорських щедрот неможливо. Тому пишу нову прозову психологічну річ. Вона трохи містична й трохи моралізаторська — навіть сам не розумію, звідки з'явився до того потяг, тому я ще десь на половині дороги. Цього року отримав дуже пристойну стипендію від Латвії на переклади для нової поетичної антології. Підготував. А грошенята зберіг для поліграфії. Гадаю, що майже вистачить на достойне видання. Маю на те домовленість із видавництвом «Кальварія», яке вже оформлює дозвіл на використання авторських прав 72 латиських поетів. А щодо глухого кута, в якому нині наша книжка, то тут багато чинників. Найголовнішим є те, що ті, хто має право ухвалювати рішення на найвищих поверхах влади, є людьми малоосвіченими, бездуховними, їм більше подобаються сердючки, кролики та подібні «світила сучасної культури». Я не проти естради, маскультури, попкультури і всіляких галасливих шоу. Але ж треба щось усім разом робити, щоб зберегти справжню культуру, без якої не залишиться нації. Ставлення законодавців до книговидання і книгорозповсюдження — на рівні ставлення до тютюну і алкоголю, бо то теж товар. У Росії закони сприяють друкованому слову, це призводить до того, що, за скромними оцінками фахівців, увозиться до України звідти книжкової продукції щороку на суму до 300 млн. у. о. Це економіка, це робочі місця! Подумали б батьки-законодавці над цим, коли не розуміють про значення книги для національної безпеки. Потягом до живої копійки, або тисяч доларів до кишень конкретних київських чиновників, можна пояснити знищення в останні роки лише в районі Хрещатика кількох дуже популярних книгарень: «Поезія», «Мистецтво», «Кобзар», «Зміна» тощо. Самі назви які промовисті! Невже освічений і хоч трохи патріотичний чиновник, навіть з липкими руками, міг би піти на таке святотатство? Але ж результат говорить сам за себе. Замість того щоб профінансувати публічні бібліотеки для оновлення застарілого фонду сучасними книжками, чиновники пишаються дивовижним виданням (а воно таки справді дивовижне!), ціна примірника якого сягає 2000 гривень.

Книжка в глухому куті з багатьох причин. Навіть тоді, коли виділять крихти на видання «соціально значущих» творів. Гроші розчиняються невідомо де, бо нема гласності, відкритих тендерів з повідомленням про членів конкурсного комітету і про експертів, щоб вони потім не позичали в сірка очей. В Латвії, для прикладу, на культуру, крім державного бюджету, додатково йдуть законом встановлені відрахування з продажу тютюну та алкоголю, з прибутків азартних закладів. Хочеться вірити, бо інакше не варто й братися за перо (нині це — клавіатура комп'ютера), що буде злам. Що прозріють і батьки-законодавці, і батьки-виконавці, і підростуть новітні Симиренки, Ханенки, Чикаленки... І буде їх достатньо, щоб в Україні відродилася духовна потреба до всього рідного, предковічного, до всього того, що нас відрізняє від інших.

Вів розмову Володимир ЮГОВ.

■ ХРОНІКА

Кожен у серці солдат

Напередодні Свята захисника Вітчизни побачив світ альбом, випущений тернопільською студією звукозапису «GroLis», — «Кожен у серці солдат». Альбом містить дванадцять пісень. Це перша спроба випустити пісні, присвячені українській армії. Автор проекту, слів та музики — тернопільський бард Олександр Смик. Продюсер — Ярослав Громадський.

Юрій МОСТОВИЙ.

Навчатися гармонії у скіфів

Короткометражний художній фільм про кінних скіфів зніматимуть навесні вихованці кіровоградського обласного дитячо-екологічного центру «Ексампей», повідомила керівник центру Ніна Бабанська. За її словами, торік в урочищі Монастирище вже відзнято перший фільм про скіфів. Тоді кошти на зйомки виділила облдержадміністрація. Тепер «Ексампей» планує зняти фільм на місці скіфських зольників біля Чорного озера, в Знам'янському районі. Уже є сценарій, костюми, слід сподіватися, що й спонсорську підтримку знайти вдасться. «Фільм буде художній, проте його можна буде показувати й на уроках, конференціях. Скіфи були кращими екологами, ніж ми, і варто запозичити їхній досвід гармонійного співіснування з природою», — каже Ніна Бабанська.

Олег БОНДАР.
Кіровоградська область.

Раритети — на титанову плівку

У мукачівському замку «Паланок» презентовано унікальну колекцію старовинних грамот XIV—XVIII століть. Ці документи засвідчують процес зародження міського врядування Мукачевого із 1376 по 1876 роки. Саме 1376 роком датується перша згадка про органи місцевого врядування. Представлено також унікальну технологію зберігання архівних, бібліотечних та музейних раритетів, що розроблена українськими фахівцями. Відбулася й науково-практична конференція на цю тему. У ній взяли участь делегації Угорщини та Румунії, науковці й фахівці у галузі оптико-волоконної фізики. Презентовану технологію, єдину в світі, розробили фахівці з ТОВ «Аристос». За словами науковця-програміста Валентина Пономаренка, за цією технологією навіть наскельний малюнок можна перенести на надтонку титанову плівку, яка витримує 1700 градусів за Цельсієм.

Організували виставку й конференцію НАН України, Держкомархів, Мінкультури, Національна бібліотека ім. Вернадського, Національний музей історії України, держархів Закарпатської області, Мукачівський історичний музей та ТОВ «Аристос». Цей захід відбувся за фінансової підтримки уродженця Закарпаття Станіслава Аржевітіна. У березні виставку побачать в Ужгородському замку.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Закарпатська область.

«гуцулки»

ла фабрика. Не стало ветерана — не стало фабрики.

Микола Антонович Калетник (на жаль, його уже нема серед живих) — батько народного депутата. Не одне десятиліття він віддав фабриці художньої вишивки. Навіть коли розпався Союз і вишивальниці втратили ринок збуту, директор знаходив можливість забезпечити людей роботою. Шили одяг для армії. Трохи одягали міліцію. Досвідчений керівник розумів, що треба лише скруту пережити. Далі все налагодиться. Художні вироби знов матимуть попит. Що то за українець без вишитої сорочки?..

Відновити роботу фабрики для народного депутата Г. Калетника — це ще й справа честі. Батько, безперечно, радів би цьому. Але відновити зруйноване не просто. «Тут би гуртом узятися, — каже Г. Калетник. — Щоб і місцева влада підставила плече...»

А земляки знову звернулися до народного депутата. До їхніх прохань приєдналася ще й рада старійшин, є така при Ямпільській райдержадміністрації. У тій самій справі. «Найперше слід знайти партнера, який замовляв би і реалізував вироби, — каже Г. Калетник. — У цьому напрямі я й працював». Під час останньої зустрічі із земляками Григорій Миколайович повідомив вишивальницям добру новину: зарубіжний замовник зацікавився клембівською вишивкою. Поки що він замовлятиме чоловічі сорочки і жіночі блузи. Інший замовник візьметься за їх реалізацію в Україні.

Г. Калетник, який виріс в оточенні краси вишитих узорів (покійна мати до останніх днів не випускала з рук голку), добре знає й технологію виробництва. Самою голкою й ниткою (до речі, нитки — муліне — купуватимуть у Петербурзі) не обійтися. Великий дефіцит і маркізет (тканина, тонша за батист). Де її шукати? А ще треба закупити кілька сучасних швейних машин. Бо частину обладнання розікрали. А що залишилося, морально застаріло. Втім, замовник уже чекає. І чарівна нитка вже лягає на полотно. Вишивальниці працюють удома, тут вишивають ледь не в кожній оселі. Тим часом, сподіваються, може, вдасться придбати обладнання, щоб завершити технологічний процес пошиття «гуцулки».

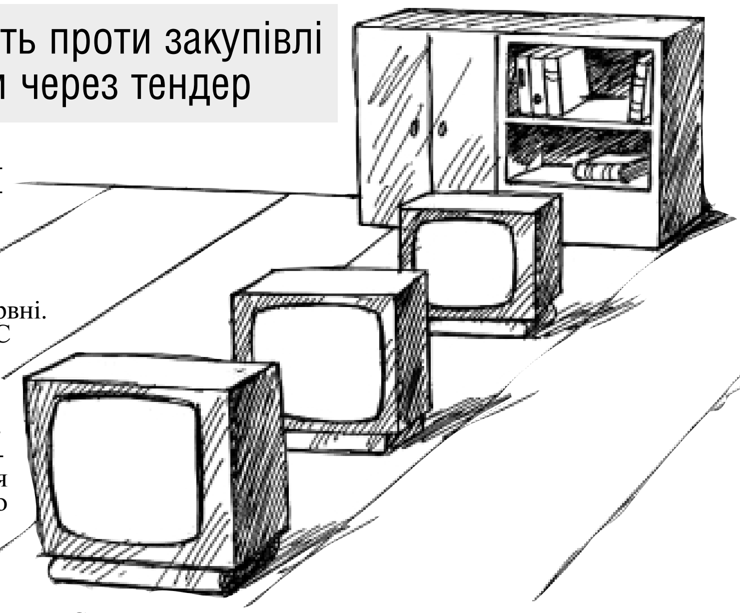
Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

На знімку: письменник П. Наніїв у клембівській вишиванці, придбаній на засланні (1956 рік).

КІТ У МІШКУ

Бібліотекарі протестують проти закупівлі книжок і періодики через тендер

У масовій свідомості бібліотека асоціюється з тишею та спокоєм. Тим часом у середовищі самих бібліотечних працівників точиться бурхливе обговорення порядку закупівлі книг та періодики. Стурбованість бібліотекарів викликає положення Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти», згідно з яким бібліотеки, які закуповують друковану продукцію та пресу на суму понад 30 тисяч гривень на рік, повинні робити це шляхом відкритих торгів. Фахівці кажуть, що такий порядок абсолютно не враховує специфічність товару як інтелектуального продукту, який має обмежений тираж і за час підготовки та проведення необхідних тендерних процедур може зникнути з ринку взагалі.

— Сьогодні бібліотеки опинились у ситуації, коли неможливо виконати їх основну функцію: надання користувачам інформації. Неможливо раз на рік провести тендер і придбати книги на весь рік наперед, — каже заступник директора Донецької обласної наукової бібліотеки імені Крупської Олена Башун. — За законом, ми повинні дати специфікацію і назвати конкретні книги, які будемо закуповувати. Але передбачити це неможливо: як ми можемо знати, які видання з'являться? Те ж саме і з періодичними виданнями. Раніше ми робили передплату раз на півроку. Тепер же, згідно зі статтею 51 Бюджетного кодексу та наказом Міністерства фінансів, ми не можемо здійснювати передоплату більше ніж на місяць наперед. Тобто передплачувати газети чи журнали більш ніж на місяць — це великі витрати і часу, і грошей. Виходить, якщо ми в 2005 році зробили передплату на 2006 рік, ми порушуємо закон. Цю суперечність треба вирішити.

Новий порядок завдав удару по найбільших бібліотеках обласного та державного статусу. Про болючість проблеми говорить той факт, що лише протягом грудня відбулося два загальноукраїнських чати з цієї проблеми за участю представників Міністерства культури і туризму та Міністерства економіки. Завдяки програмі ІАТР — програмі розширення доступу до Інтернету та навчання в ньому — своїми думками поділилися бібліотекарі з усієї України. Ось лише декілька характерних висловлювань:

«В умовах тендеру бібліотека приречена на придбання літератури не першої свіжості» (Запоріжжя).

«Через тендер ми змушені купувати книжки, як кота в мішку, за неанотованими каталогами видавництв. Треба купувати «живу» книжку» (Кривий Ріг).

«Неможливо придбати видання з перших рук — у авторів, видавництв тощо. До фондів бібліотек не потрапляє малотиражна, букіністична література, що не продається на книжковому ринку. Книгорозповсюджувачі не працюють з такою літературою. Що робити бібліотекам? Вони втрачають авторитет» (Харків).

«Книгу можна купувати, лише взявши її в руки, бо за назвою може бути будь-що!» (Суми).

«Тендер проводимо на початку року, а гроші на придбання отримуємо в кінці. За цей час потрібні книги зникають із ринку» (Севастополь).

«Ми проти тендеру, бо книги, які з'являються, потрібні користувачам уже сьогодні, а не через півроку» (Чернівці).

— Внаслідок великої тривалості процедури підготовки і проведення торгів, — розповідає директор Донецької обласної наукової бібліотеки Людмила Новакова, — порушуються основні принципи формування фондів бібліотек: інформаційна та наукова цінність документів, своєчасність і повнота одержання, а також утворюються колосальні безповоротні прогалини.

Не випадково під час обговорення лунали думки про те, що зволікання з закупівлею книжок — не що інше, як порушення права людини на інформацію. Наприклад, представники Центральної бібліотечної системи Дніпропетровська розповіли, що перші книги в 2005 році отримали аж... у червні. Тобто півроку ЦБС та 31 філіал працювали без нової літератури! За умовами тендеру проплата і поставки закінчилися в серпні. Чимало цінних новинок, які з'явились у період з вересня до грудня, не отримано. Серед них — перші два томи 20-томника Яворницького. Директор передплатної агенції та книжкового магазину «Ідея» Ігор Якобсон розповів кореспондентові «Голосу України», що через проблеми з проведенням тендеру бібліотека імені Вернадського в Києві у другому півріччі 2005 року не отримувала періодичних видань Росії. За словами І. Якобсона, поки бібліотеки проводять тендер, передплата на газети та журнали вже закривається.

Бібліотекарі звертають увагу на абсурдність застосування правил підготовки тендерної документації до закупівлі книг та періодики: за законом, при складанні специфікації не можна вказувати конкретну марку товару. Коли йдеться про придбання стільців чи столів — тут зрозуміло. А от як придбати книгу, не називаючи її і в той же час зазначивши максимально точно всі вихідні дані, — загадка.

Позицію Міністерства економіки пояснив заступник директора департаменту координації державних закупівель Олександр Шатковський, запрошений для участі у всеукраїнському чаті бібліотекарів:

— Метою Закону про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти, яким установлено загальний порядок закупівель, є створення конкурентного середовища в цій сфері, забезпечення прозорості процедур закупівель товарів, робіт і послуг та досягнення оптимального й раціонального їх використання. Міністерство економіки України вважає, що чинна нормативно-правова база достатньо дозволяє врахувати особливості придбання книжкової продукції українського виробництва в частині забезпечення спрощення процедури її закупівлі, у зв'язку з чим прийняття окремого рішення з цього приводу або вилучення книжкової продукції зі сфери застосування згаданого закону недоцільне.

Однак представник міністерства попросив надати конкретні приклади й узагальнити практику тендерних закупівель книг та періодики. За словами О. Шатковського, у Верховній Раді зареєстровано урядовий законопроект про внесення змін до Закону про закупівлі. Чи будуть враховані в цих змінах побажання українських читачів?

Ліна КУЦ.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Постановами Господарського суду Черкаської області суб'єкти підприємницької діяльності визнані банкрутами та у відповідності до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» відкрито ліквідаційні процедури, Черкаська ОДПІ Черкаської області (18000, м. Черкаси, вул. Хрещатик, 235) призначена ліквідатором наступних підприємств: 1. ПП «Шрек», код 32180534, м. Черкаси, вул. Громова, 143;

2. ДП «Будрем» ЗАТ «Черкасиагротеххарчопром», код 24420244, м. Черкаси, вул. Зелінського, 14;

3. ПП «М-арт», код 32904909, м. Черкаси, вул. Ільїна, 55;

4. ТОВ «Спецполімер», код 25204063, Черкаська обл., Черкаський район, с. Червона Слобода, вул. Жовтнева, 9;

5. ТОВ «Реть», код 22787874, м. Черкаси, вул. ЗО років Перемоги, 48, кв. 158;

6. ТОВ «Компанія «Північна зірка», код 21389574, м. Черкаси, вул. Смілянська, 44, кв. 422;

7. ДП «Міськплодоовоч» ВАТ «Міськплодоовочторг», код 25584731, м. Черкаси, вул. Різдв'яна, 175, кв. 8;

8. ПП «НТЕ плюс», код 32340055, м. Черкаси, вул. Шевченка, 266;

9. ТОВ «ВКФ «Ділові можливості», код 22810834, м. Черкаси, вул. Лук'янова, 12, кв. 3;

10. ТОВ «ТРК «Черкаси-медіа», код 32583789, м. Черкаси, вул. Хрещатик, 200, кв. 58;

11. МІШ «Форель», код 21367093, м. Черкаси, вул. Чигиринська, 21;

12. ПП Линник Олександр Вікторович, код 2646302051, м. Черкаси, провулок Коцюбинського, 11/1, кв. 40;

13. ТОВ «Ізіда-2000», код 31007776, м. Черкаси, вул. Громова, 138;

14. ТОВ «Торгова марка України», код 32415062, м. Черкаси, вул. Піонерська, 54;

15. ТОВ «Дейсі», код 30147390, м. Черкаси, вул. ЗО років Перемоги, 15, кв. 167;

16. ЗАТ «Міраж», код 14204491, м. Черкаси, вул. Дашкевича, 41.

Черкаська ОДПІ Черкаської області повідомляє, що установчі документи, печатки та штампи по таких підприємствах-банкрутах вважати недійсними.

Також ухвалою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) від 12.01.2006 р. порушено провадження у справі №10/58 про банкротство приватного підприємства «Сінко», код ЄДРПОУ 14208448, юридична адреса: м. Черкаси, вул. Сумгаїтська, 61, кв. 84, р/р 26001895923730 в ЧОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 354013. Розпорядником майна - Ятчук В. А.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 02.09.2005 р. по справі №14/4357 визнано банкрутом ПВКП «Прилад-97», код ЄДРПОУ 24420149, юридична адреса: м. Черкаси, вул. Радянська, 29. Ліквідатором призначено Ятчука В. А., ліцензія серія АА №719891 від 04.03.04 р. (18000, м. Черкаси, вул. Сєдова, 15, кв. 3, тел.: 8 (0472) 542-381). Вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

ПРОДАЄТЬСЯ

1. Винообладнання, в т. ч ємності, установка одержання штучного холоду, лінія розливу вина.

2. В процедурі банкрутства продається цілісний майновий комплекс для вирощування та переробки зернових, що складаються із 23 об'єктів нерухомості ТОВ «Агрофірма «Фортуна - Крым», розташований в с. Краснофлотське, Совєтського району, АР Крим. Ухвала Господарського суду АР Крим від 25.04.2003 р.

Ціна договірна, т. роб. 80692 54-55-47, моб. 8050-945-84-12 Анна Олександрівна.

Господарський Суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 08.02.2006р. по справі № 25/210 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Прогрес» (70112, Запорізька обл., Новомиколаївський район, с. Сторчове, вул. Центральна, 2; код ЄДРПОУ 03751391, р/р № 2600411003 в АППБ «Аваль», м. Запоріжжя, МФО 313827) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильцова Сергія Анатолійовича (ліцензія — серія АБ № 176124; 71118, Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс № 407, тел. (06153) 7-18-00).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський Суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 08.02.2006 р. по справі № 25/243 визнав банкрутом Дочірнє підприємство «Будівельно-монтажний поїзд № 5 « ВАТ ТБ «Дніпротрансбуд» (71111, Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Руднєвої, 1-а; код ЄДРПОУ 18014907, р/р № 26006330023100 в БФ «Укрсоцбанк», МФО 313452) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильцова Сергія Анатолійовича (ліцензія — серія АБ № 176124 ; 71118, Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс № 407, тел. (06153) 7-18-00).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський Суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 08.02.2006 р. по справі №25/209 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Україна» (70100, Запорізька обл., Новомиколаївський район, с. Новоіванківка, вул. Гриценка, 1-а; код ЄДРПОУ 03751178, р/р №2600211144 в АППБ «Аваль», м. Запоріжжя, МФО 313827) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильцова Сергія Анатолійовича (ліцензія серія АБ №176124; 71118, Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс №407, тел.: (06153) 7-18-00).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) ухвалою по справі № 5/270-Б-05 від 01.12.2005 року порушив справу про банкрутство Приватно-орендного сільськогосподарського підприємства «Павлівське» (75510, Херсонська обл., Генічеський район, с. Павлівка, вул. Кірова, поточний рахунок № 260097266 в ХОД АППБ «Аваль, МФО 352093, код ЄДРПОУ 31683931).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кузнєцова Дмитра Леонідовича (ліцензія серія АА № 783153), поштова адреса: Херсонська область, смт. Новотроїцьке, вул. Робітнича, 19.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Сумської області (40030, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) постановою від 09.02.2006 р. по справі № 12/10-06, згідно ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнав банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Грязнянський бурякорадгосп» (42444, Сумська обл., Краснопільський р-н, с. Чернеччина, вул. Центральна, 1, код ЄДРПОУ 00387002, р/р 26041311165 в Краснопільському відділенні Ощадбанку, МФО 337665), відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено Лазаренка Максима Леонідовича (ліцензія Міністерства економіки України серії АБ № 176114) 40032, Суми-32, а/с 1407.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

До відома акціонерів ВАТ «Укртелеком»!

У зв'язку з прийняттям рішення про скликання чергових загальних зборів акціонерів ВАТ «Укртелеком» 26 квітня 2006 року, призначені на 10 березня 2006 року позачергові загальні збори акціонерів відміняються.

Питання позачергових зборів будуть винесені на розгляд чергових загальних зборів акціонерів.

Правління ВАТ «Укртелеком».

Державний підрядний ремонтно-будівельний трест «Кримспецгідроребуд»

реалізує:

1. Катер маломірний, 1979 року випуску, без регістрових документів в аварійному стані, потребує капремонту, початкова ціна 4020 грн.

2. Верстат обдирочно-шліфувальний, розукомплектований, потребує капремонту, 1987 року випуску, початкова ціна 318,00 грн.

Довідки за телефонами: 32-36-69, 32-35-89, м. Ялта, вул. Васил'єва, 16.

Господарський суд Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2-а) Ухвалою по справі №6/222 від 14.02.2006 р. порушив справу про банкрутство Агроторгове підприємство «Радгосп-завод «Мукачівський» (89600, м. Мукачево, вул. Духновича, 89, п/р 26002020001001 в АКБ «Надра», МФО 312538, код ЄДРПОУ 00413794).

Розпорядником майна призначено Бахтина Віталія Віталійовича (м. Ужгород, пр. Свободи, буд. 50, кв. 77; ліцензія серія АБ №271634 від 29.12.2005 р.).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької обл. (83048, м. Донецьк, вул. Артема — 157) від 15.02.2006 р. № 42/181Б СТОВ «Донбас» (85522, Донецька обл., Великоновісільківський район, с. Шевченко, вул. Шевченко, 13, код ЄДРПОУ 30793938, р/р № 26006301750427, МФО 334248 в ТОБО ПІБ «Мар'їнське») визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Поліщук О. Б., ліцензія АБ № 176082 від 24.06.2005 р., адреса: 83045, м. Донецьк, вул. Воровського-5/1. Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 151) від 16.02.2006 р. по справі № 15/342Б Товариство з обмеженою відповідальністю «Амвросіївський агробуд» (87303, Донецька область, м. Амвросіївка, вул. Ул'янівська, 51, код ЄДРПОУ 03583640) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Попова Івана Петровича. Ліцензія АБ № 271568 від 07.12.2005 р., адреса: 86123, м. Макіївка, вул. Тайожна, 2, тел. (062) 3349709

Господарським судом Тернопільської області (46001, м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14а) 20 грудня 2005 року винесено постанову по справу № 10/Б-629 про визнання банкрутом Коопзаготоб'єднання Шумського райСТ (вул. Вілійська, м. Шумськ) і відкриття щодо неї ліквідаційної процедури.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тараса Василя Михайловича (46001, вул. Родини Барвінських, 7, м. Тернопіль, ліцензія серії АБ № 116173 від 20.01.05 р.).

Увага акціонерів ВАТ «Ливарник»!

21 квітня 2006 року відбудуться перші загальні збори акціонерів ВАТ «Ливарник».

Збори будуть проведено в адміністративному будинку ВАТ «Ливарник» за адресою: м. Павлоград, Дніпропетровська область, вул. Промислова, 1.

Початок зборів об 11:00. Реєстрація з 9:30 до 10:30.

Для участі в зборах при собі необхідно мати документи, які посвідчують особу, представникам акціонерів - довіреність на право участі у зборах.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту зборів акціонерів.
2. Вибори голови та секретаря зборів.
3. Затвердження Статуту ВАТ «Ливарник».
4. Затвердження внутрішніх нормативних документів ВАТ «Ливарник».
5. Вибори голови та членів Правління.
6. Вибори голови та членів Наглядової Ради.
7. Вибори голови та членів Ревізійної комісії.
8. Передача повноважень загальних зборів акціонерів Наглядовій Раді та Правлінню акціонерного товариства.
9. Перспективи розвитку ВАТ «Ливарник».

Група акціонерів.

Правління Спільного українсько-німецького закритого акціонерного товариства з іноземними інвестиціями «Реемтсма-Київ тютюнова фабрика»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 17 квітня 2006 року за адресою:

м. Київ, вул. Академіка Заболотного, 35.

Початок зборів о 10:00.

Порядок денний:

1. Річний звіт Правління.
2. Звіт Ревізійної комісії.
3. Затвердження балансового звіту та прийняття рішення щодо розподілу прибутку.
4. Внесення змін до Статуту, затвердження нової редакції Статуту.
5. Обрання членів Спостережної Ради.
6. Обрання членів Ревізійної комісії.

Реєстрація акціонерів 17 квітня 2006 року з 9:00 до 9:45.

Для участі в зборах при собі необхідно мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу акціонера.

Правління АТ.

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65), ухвалою від 05.12.2005 р. порушено провадження у справі №7/142»Б» про банкрутство Відкритого акціонерного товариства по сільськогосподарському виробництву «Агро-Случ» (13033, Житомирська область, Романівський район, смт. Миропіль, вул. Леніна, 127, р/р 260022100 АППБ «Аваль», МФО 311528, р/р 26000318898001 у Житомирській філії АБ «Мрія», МФО 311346, р/р 26001301173497 у ТВБВ «Промінвестбанк», МФО 311056, код 05488516).

Розпорядником майна відкритого акціонерного товариства по с/г виробництву «Агро-Случ» призначено арбітражного керуючого Довжаницю Олега Степановича (ліцензія серії АБ №216812 від 02.03.2005 р., Житомирська область, Черняхівський район, смт. Черняхів, вул. Урицького, 160, тел. моб.: 8-050-556-98-00).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Просимо представника фірми «Реотан» з'явитися в НВПП «Пласт» за адресою: вул. Тропініна, 1 для врегулювання питання про арендуючий Вами контейнер. В разі не явки представника протягом двох тижнів з моменту публікації об'яви і в зв'язку з заборгованістю за несплату за аренду контейнера, контейнер буде відчинено без представників фірми «Реотан». Тел. 483-6022, 483-3601, м. Київ, вул. Тропініна, 1.

Ухвалами господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1)

від 29.12.2005 р. по справі № 6/135-05 порушено провадження у справі про банкрутство Державного комунального підприємства по експлуатації та ремонту житла «ВЖРЕУ - 1» (м. Суми, вул. Петропавлівська, 70, код ЄДРПОУ 14027267; р/р 260000465 в СОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 337018);

від 29.12.2005 р. по справі № 6/129-05 порушено провадження у справі про банкрутство Державного комунального підприємства по експлуатації та ремонту житла «ВЖРЕУ - 5» (м. Суми, вул. Дзержинського, 49, код ЄДРПОУ 14024990; р/р 260031552 в СОД АППБ «Аваль», МФО 337483).

Розпорядником майна боржника призначений арбітражний керуючий Мальований Олександр Павлович, ліцензія серії АБ № 216893 від 04.04.2005 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Харківська, 122, 3-й поверх).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ліквідатор ПП «Сатурн» (код ЄДРПОУ 31830548), юридична адреса: 19200, Черкаська область, м. Жашків, вул. Вокзальна, 10, повідомляє, що в ході ліквідаційної процедури було встановлено відсутність оригіналів документів та предметів:

1. Оригінал свідоцтва про державну реєстрацію.
2. Оригінал Статуту.
3. Оригінал довідки про внесення в ЄДРПОУ.
4. Печатка ПП «Сатурн».

Вищезазначені установчі та реєструючі документи, печатку ПП «Сатурн», доручення на представництво в інтересах ПП «Сатурн» виданих до 01.02.2005 року, а також видані іншою особою крім ліквідатора вважати недійсними.

Уманська ОДПІ - ліквідатор ПП «Сатурн».

Ліквідатор Жашківської спеціалізованої пересувної механізованої колони (код ЄДРПОУ 05390135), юридична адреса: 19200, Черкаська область, м. Жашків, вул. Перемоги, 1, повідомляє, що в ході ліквідаційної процедури було встановлено відсутність оригіналів документів та предметів:

1. Оригінал свідоцтва про державну реєстрацію.
2. Оригінал Статуту.
3. Оригінал довідки про внесення в ЄДРПОУ.
4. Печатка.
5. Кутові штампи.

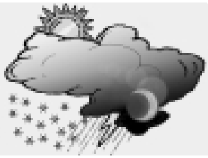
Вищезазначені установчі та реєструючі документи, печатка, штампи Жашківської спеціалізованої пересувної механізованої колони, доручення на представництво в інтересах Жашківської СПМК виданих до 11.03.2005 року, а також видані іншою особою крім ліквідатора вважати недійсними.

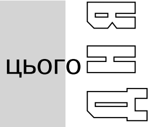
Уманська ОДПІ - ліквідатор Жашківської СПМК.

ПАРНАСик

СЕРЕДА, 1 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 39 (3789)

2 березня в Україні у зв'язку з переміщенням циклону з Балкан очікується ускладнення погодних умов. У західній половині припинення опадів. На дорогах ожеледиця. Температура в південних областях вночі 1-6° морозу, вдень 1-6° тепла, у Криму вночі 0-5° тепла, вдень 4-9° тепла; на решті території 4-9° морозу, вдень 1-6° морозу, у східних областях та на крайньому заході від 1° морозу до 4° тепла

1 БЕРЕЗНЯ

■ *1846 р. Народився Василь Докучаєв, природознавець, основоположник сучасного ґрунтознавства.* ■ *1881 р. У Петербурзі народовольці вбили царя Олександра II.* ■ *1916 р. Народився Антін Середницький, український письменник у Польщі.* ■ *1917 р. У Києві створено Громадський комітет (у зв'язку з Лютневою революцією в Петрограді).* ■ *1952 р. У Луцьку відкрито педагогічний інститут. 1966 р. Радянська автоматична станція «Венера—3» досягла поверхні планети Венера.* ■ *1971 р. У Москві відбулось урочисте засідання з нагоди 100-річчя з дня народження Лесі Українки.*

■ **З ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ**

Газманов вимагає від Шевчука вибачень

В одному з інтерв'ю лідер «ДДТ» заявив, що Олег Газманов украв у нього класичний рок-гімн «Народжений у СРСР», зробивши з нього пісню «Зроблений у СРСР».

Довідавшись про це, поп-співак звернувся до професійних письменників і композиторів із проханням проаналізувати мелодію і текст цих композицій на предмет наявності плагіату. Добровільні експерти дійшли висновку, що, крім схожості ритмічного малюнка і рефрену, плагіату в пісні Газманова немає.

Після цього менеджери Газманова зв'язалися із Шевчуком з пропозицією вибачитися перед поп-співаком. Лідер «ДДТ» відмовився це зробити, оскільки, як і раніше, не сумнівається у своїй правоті. Газманов оголосив про те, що має намір відстоювати свою честь до останнього і вимагатиме від Шевчука публічних вибачень, а також офіційного спростування в пресі.

Київський художник створює клонів у своїй майстерні

Тема маніпуляції свідомістю міцно закріпилася в головах київських художників. То Олег Тистол виводить новий тип телеведучих —монстроподібних «зайчиків-балакунів,» (проект «Телебачення», галерея «ЦЕХ»), то Віктор Сидоренко максимально намагається знеособити і так середньостатистичну людину. Останньому здалося мало представити лише фото- і відеороботи для вираження ідеї — в центрі інсталяції красувалися зомбі, що тягнуться до моделі Сидоренківської ідеальної постлюдини. Для такої масштабної експозиції вибрали галерею «Лавра», виставка в якій триватиме до 10 березня.

Проект «Аутентифікація» — слабка спроба показати, як суспільство формує свідомість і виліплює потрібну людину-болванку. Відверто кажучи, ідея не оригінальна і вже була виконана енну кількість разів тисячами модерністів і постмодерністів. У Сидоренківському варіанті молоду людину голять наголо і обмотують ганчірочками, накладаючи гіпс на все тіло і знімаючи зліпок. Щоб налякати, додається характерний скреготливий звук і шум води. Особливо вразити глядача мають знеособлені клони головного героя, що народилися у творчих муках, та так і застигли з простягнутими руками.

■ **КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ**

Французький літературний сон для студентів

Днями у Києві відбулася презентація книги «Алхімія слова живого: французький роман 1945—2000». Цікаво, що до написання статтей для книги було залучено близько п'ятдесяти сучасних французьких літературознавців. Вони описали творчість маловідомих українській читацькій аудиторії сучасних письменників Франції. Зокрема, таких як М. Батай, Р. Кено, Ж. Перек, Н. Саррот, А. Роб-Гріє, М. Бютор та інших.

Керівники проекту — професор Пікардійського університету імені Жуля Верна Філіп Ле Тузе та професор Київського національного лінгвістичного університету Валентина Фесенко — розказали на презентації, що до кінця не вірили у те, що книжка побачить світ. Забагато проблем, насамперед фінансових, стояли на заваді її видання. Результат вийшов, як у мультику про трьох мушкетерів: книга опублікована — це плюс; її наклад — лише півтори тисячі примірників — це мінус. Тобто «Алхімія слова живого: французький роман 1945—2000» потрапила лише до полиць центральних та університетських бібліотек. У книгарнях видання не реалізовуватиметься.

Тетяна ПАСОВА.

Меладзе сільрада замовила гімн

Депутати волгоградської міськради попросили Костянтина Меладзе написати гімн Горнополянської сільради.

Прохання було передано через його брата Валерія Меладзе, якого занесло на гастролі до цього села. Виконувати гімн доручили тому-таки Валерію і його соратниці з «ВІА Гри» Альбіні. Поки що невідомо, погодилися брати виконати це замовлення чи ні.

Чи живою буде риба

Сьогодні в Києві прем'єру «Весілля Фігаро» на музику Моцарта покаже балетна трупа Національної опери.

Щойно відзначено 250-ліття Моцарта. Нинішню прем'єру в театрі пояснюють не лише ювілеєм, а й суто художнім завданням — спробою створити самостійний комічний балет, без шлейфа жорсткої танцювальної традиції. Зініціювали «Весілля Фігаро» керівник балету театру Віктор Яременко та головний диригент Муніципального театру опери і балету Олексій Баклан.

Головну сюжетну лінію залишили від комедії Бомарше і опери Моцарта, але з музики опери скористалися лише увертюрою. Все інше — компіляція Олексія Баклана із понад тридцяти партитур рідко виконуваних в Україні ранніх симфоній Моцарта та його танцювальних сюїт.

Найскладніше було знайти привід для введення у виставу кордебалету. Тому тут буде сцена сну Марцеліни, в якій всі 24 артисти балетної масовки танцюватимуть в костюмах Фігаро і Марцеліни. Оркестрантам Національної опери не лише доведеться грати незвичну для них музику Моцарта, а й (в епізоді риболовлі) чіпляти на гачки вудочок рибу. Свої сюжети матимуть в балеті і предмети реквізиту: Керубіно виконуватиме варіацію зі скакалкою, ревнивий Граф її переріже, Графиня натомість подарує своєму улюбленцю аж дев'ять скакалок, які у фіналі балету зв'яжуть і через які стрибатимуть усі разом.

Ще обіцяють, що Графу подаватимуть справжній сніданок, а зранку герої балету вмиватимуться справжньою водою. Чи живою буде риба — не уточнювали.

Ю. Б.

■ **ФОТОФАКТ**

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

У столичній філармонії відбувся концерт національного ансамблю солістів «Київська камерата» на чолі з художнім керівником і головним диригентом, народним артистом України Валерієм Матюхіним *(на знімку)*. Його творчий проект «Музика від стародавніх часів і до сьогодні» представлена на здобуття Національної премії України імені Тараса Шевченка-2006.

Секретарка Віка працювала стриптизеркою

Став відомий досить пікантний факт. Одна з акторок серіалу «Не родись вродлива» (секретарка Вікторія) у минулому працювала стриптизеркою в одному з нічних клубів, а також позувала оголеною для чоловічих журналів.

Виконавицю ролі Віки звуть Юлія Такшина. З перших серій телемила про життя співробітників компанії «Зималето» ця стильна, чарівна й упевнена в собі особа підкорила серця тисяч російських чоловіків.

Точно відомо, що до Москви Юля Такшина приїхала із Бєлгорода. Крім стриптизклубу працювала на підтанцьовці в Олександра Малініна та Олега Газманова. Потім вирішила спробувати свої сили в кіно і так потрапила в серіал «Не родись вродлива».

Ігнорує бурхливе минуле Юлі її коханий Григорій Антипенко. Ще півроку тому виконавець ролі красеня-боса Андрія Жданова привселюдно заявляв, що сучасні дівчата його не цікавлять: «Мені подобаються розумні жінки. Але не кар'єристки... Я за вдачею одинак, віддаю перевагу спокійній атмосфері, а не гучним компаніям. І намагаюся знайти ту, котра змогла б зрозуміти мене».

І ось знайшов. Кажуть, що Юлія та Григорій живуть разом чотири місяці. І весілля не за горами. На минуле Юлії її обранець дивиться спокійно. А Юля каже, що зйомки оголеною стали для неї неможливі. Пройденого етапу життя вона соромиться...

У джазі тільки профі

Джазова група під керуванням Олександра Фокіна «РадіоБенд» ніколи не буде популярна в широкому розумінні цього слова.

Музика, яку вона грає, нечасто лунає в ефірі. Але завжди є люди, котрі слухають джаз. І якщо колектив виступить на одній сцені з десятком кращих музикантів світу, йому вже все одно: крутять його на FM-станціях чи ні. Так охарактеризував «РадіоБенд» музикознавець і джазмен Олексій Коган.

У колективі грають професійні музиканти на професійних інструментах. «РадіоБенд» — це справді ансамбль солістів. Фокін створив ще і дуже рідкісний в історії музики колектив. Річ у кількості інструментів: більше, ніж в ансамблі і менше, ніж у біг-бенді. Це найскладніша форма — комбо. А за звуком вони звучать як справжній біг-бенд!

До них у гості приїжджали найвідоміші музиканти —унікальний гітарист і вокаліст Джонатан Батлер і перший віброфоніст світу, співак Рой Ейєрс. «РадіоБенд» грав на одній сцені з біг-бендом Олега Лундстрема. А 5 березня в столичному Жовтневому палаці відбудеться спільний концерт українського колективу під керуванням Олександра Фокіна і зірки світової величини, саксофоніста-універсала Еріка Марієнталя (США).

Сторінку підготовлено за матеріалами і фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

Редактор номера **Віталій ЖЕЖЕРА.**

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: **для фізичних осіб — 40224, 08775.** **для підприємств і організацій — 60955.**

Передплатна ціна на 2006 рік: **для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.** **для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.**

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 029

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 127

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 777

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок —	454-84-92;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos